

Eşq, məhəbbət,
sevgi Tanrının bəşər
övladına verdiyi ən
böyük, əsrarəngiz,
əlçatmaz möcüzədir.
İnsan övladı söz
deyəndən bəri onun
ruhuna qida olmuş
məhəbbətilə uca zir-
vələri fəth etmiş,
özündən sonra gələn
nəsillərə eşqin qüdrə-
tilə ölməz abidələr
qoyub getmişdir.
Şairlərin xoşbəxtliyi
ondadır ki, öz sevgi-
lərini, bu sevgidən
doğan vüsal, həsrət
duygularını sözə,
şeirə, nəğməyə çevirə
bilmişlər. Könlü eşqin
atəşiylə yaxılmayan
kəsdən şair olmaz.
Böyük sevgilərdən
böyük əsərlər doğar.

Xanlar
Həmid

BİR SEVGİDƏN DOĞULAN

(Qəzəllər, qoşmalar, gəraylılar)

"APOSTROF"
nəşrlər evi.
BAKİ – 2011

Redaktoru və
ön sözün müəllifi
İslam QƏRİBLİ
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru

Naşiri
Akif DƏNZİZADƏ

H58 **Xanlar Həmid**
Bir sevgidən doğulan. Bakı,
"APOSTROF" nəşrlər evi. 2011, 156 səh.

ISBN 978995244707

Bu kitab şairin oxucularla beşinci görüşüdür. Kitabda toplanmış qəzəl, qoşma və gəraylılar şairin sönməz məhəbbətinin və bu məhəbbətdən doğan həsrətin bədii ifadəsidir.

Kitabda həm də şairin min illər boyu bəşeyriyyətin zəka sahiblərini düşündürən mövzulara aid fəlsəfi deyimlər mühüm yer tutur.

Kitabın istifadəsi ilə bağlı bütün müstəsna hüquqlar müəllifə məxsusdur.
© **Xanlar Həmid, 2011**

QƏMİN ŞƏKLİNİ ÇƏKDİM, VARDI OXŞARI MƏNƏ....

Qəzəllərindən birinin ilk misrasını sərlövhəyə çıxartdığım Xanlar Həmid əyalətdə, Leriğin dağlar qoynunda qərar tutan Çayrud kəndində doğulub böyüyən, ədəbiyyata namusla xidmət edən əliqələmli ziyalılardan, söz-sənət adamlarındandır. Şeirlərindən torpaq halallığı və dağ çiçəklərinin qoxusu gələn, çağdaş poeziyamızda özünəməxsus deyim və duyum tərzilə seçilən Xanlar Həmidin qəzəl, gəraylı və qoşmaları toplanmış kitabı ilə tanışlıq məni gəncliyimə qaytardı.

Xanların əsərləri ilə tanışlıq məndə belə bir təsəvvür yaratdı ki, onun poetik əsərləri ağılla hissini vəhdətindən yaranmışdır. Sözle ehtiyatla davranan, sözün nazıyla oynayan şairin elə bir şeirini tapmaq olmaz ki, orada ədəbi dilin normaları pozulmuş, yaxud da normalara uyğun gəlməyən söz və ifadələrdən istifadə edilmiş olsun. Düşüncə poeziyası olan bu əsərlərdə lirik ovqatdan daha çox psixoloji- fəlsəfi duyum və deyim tərzilə diqqətə cəlb edir. İlk baxışda adi görünən məsələlərə şair özünəməxsus elə nəzərlərlə baxır, onu elə ustalıq və poetik obrazlarla təqdim edir ki, müəllifin sənətkarlıq qüdrətinə heyran olursan. Bir neçə nümunəyə diqqət edək:

..Göylərin göz yaşdır dəryaların gövhəri,
Alimin yanğısını elmdə kamil anlar.
..Qaşların məyus olub gözlərinin halından,
Gözlərin yaz buludu, tökdü yaman leysanı.
..Belim qarışqa beli, əzabım fil əzabı,
İstəmirsən üzülüm, telini sarı mənə.

Xanlar Həmidin qəzəllərində ictimai mövzularla məhəbbət lirikası bir-biri ilə elə qaynayıb-qarışmışdır ki, bu cür harmoniyanı yalnız bəşər, insan, dünyanın taleyi barədə özünəməxsus qənaətlərə malik olan kamil sənətkarlar yarada bilirlər. Zəngin həyat təcrübəsinə, dərin savada və yetkin tənqirdən tərzinə malik olan Xanlar Həmid məhz bu qəbildən olan sənətkarlardan olduğu üçün şeirlərinin məna yükünün ağırlığı ona oxucusu ilə müxtəlif problemlər barədə həsb-hal etməyə imkan yaradır. Anasını "Tanrının şah əsəri" adlandıran, "Aşiq ki hal əhlidir, qoymaz qəmi qəm çəkə", "Hər kəsin öz hakimi öz içində olaydı kaş", "Gözlərin bir ovçudur şikarına rəhm eyləməz", "Kim yıxsın qəm divini, adını bir qəhrəman yaz" və s. bu kimi yüzlərcə tutumlu misraları ilə adamı dərin düşüncələrə daldırmağı bacaran şairin qəzəllərinin birində oxuyuruq:

Ürəyim yorulub qəm daşımaqdan,
Biçarə gözlərim, qəm daşı dağdan.
Fələyin açdığı bu oyun ki var,
Qaldırır ucaya qararı ağıdan.

Çəkdiyim nalələr elə acı ki,
Tərki-vətən etdi bülbülü bağdan.

"Yaxşılıq insanın zatında olmalıdır" fikrini şeirlərində dönə-dönə vurğulayan şairin qənaətinə görə "Ərşin çarxı, dünyanın evi eşq ilə nizamlanıb". Təbii ki, bu deyim klassik ədəbiyyatımızda müxtəlif formalarda dəfələrlə təkrarlanıb, lakin "Gözlərim məktub idi, yazmış idi könlüm sənə", "Seyrə çıxdım dağları, eşqindən dağlar dəli", "O qara gözlərinə bəxtimin ağı yazılıb" və s. bu kimi təzə-tər, orijinal ifadələrə isə, etiraf edirəm ki, birinci dəfə Xanlar Həmidin şeirlərində rast gəldim.

"Göz-qaşın əlbir olub aşiqi meydanə çəkər" deyən Xanlar Həmidin qəzəllərindən yaxşı mənada M. Füzuli və Ə. Vahid qəzəllərinin ətri gəlir. Çoxəsrlik tarixə, sabitləşmiş qaydalara malik olan qəzəl janrında əsər yazmağın nə qədər çətin və məsuliyyətli bir iş olmasını deməyə həccət yoxdur və qələmini bu sahədə sınaqlayanların üzünə bəxtləri çox zaman gülmür. Amma Xanlar Həmidin qəzəlləri, inanırıq ki, oxuculara könül xoşluğu gətirəcəyi kimi, müəllifinə də üzağlığı gətirəcəkdir.

Xanlar Həmidin qəzəlləri kimi qoşma və gəraylıları da oxunaqlı, ruh oxşayandır. Bütünlüklə məhəbbət mövzusunda olan bu şeirlərin lirik qəhrəmanı məhəbbəti yolunda hər cür cəfalara dözməyi özünə şərəf bilir. O, bəzən ümitsizliyə qapılıb məşuqunu günahlandırsa da, bu hal keçicidir və bu qəhrəman həyatın normaları ilə yaşayan və gələcəyə ümidlərlə baxan real insandır.

Şairin "Nə edir ki?", "Məni bağışla", "Gözəl", "Sənin üçün", "Əzizim", "Ürəyim" və digər əsərləri xalq şeiri üslubunda yazılmış uğurlu poetik nümunələrdir.

Xanlar Həmid ömür və yaradıcılıq yolunun müdrikləşən çağını yaşamaqdadır. İnanırıq ki, onun oxuculara təqdim etdiyi şeir toplusu ədəbi aləmdə rəğbətlə qarşılanacaq və biz bundan sonra da şairin yeni-yeni əsərlərinin nəşrinin şahidi olacaq və qələm yoldaşımızın uğurlarına sevinəcəyik.

İslam QƏRİBLİ

filologiya üzrə fəlsəfə doktoru

Qəzəllər

Aqillər məclisində layiqdi ustad oxusun,
Qoy bizim xanəndələr gözəl muğamat oxusun.

Muğamat ki, var, aqlın, düşüncənin nəğməsidir,
Narahat ruhumuzu eyləsin rahat, oxusun.

"Segah"ım ovçunun da qəlbinə insaf gətirər,
Qəfəsindən edəcək bülbülü azad, oxusun.

Muğamat tanrı sözü, mələklərin müjdəsidir,
Oxusun "Rast"ı ilə könlümüz abad, oxusun.

Dinləsə "Çahargah"ı qocalar da cavanlaşar,
Dərdlilər nəğməsindən tapacaq nicat, oxusun.

Gah payız xəzanıdır, gah da narın yaz yağışı,
Kövrələr ürəyimiz, bizi qoyar mat, oxusun.

Xanları dəfn eləyin siz muğamın naləsilə,
Diləsin tanrıdan əfv, ruhuna rəhmət oxusun.

Aqilin hikmətini düşünmə cahil anlar,
Nadanın dərslərini ver, bir gün o da dil anlar.

Dünya möhnət süfrəsi müdriklərə həmişə,
Arifin mətləbini bəlkə də səfil anlar.

Şairin mürəkkəbi haqqın camında meysə,
Oxusa nəğməsinə, yəqin ki, qafil anlar.

Göylərin göz yaşdır dəryaların gövhəri,
Alimin yanğısını elmdə kamil anlar.

Sən dəvənin yükünü yüklə filə səhrada,
Dəvənin zəhmətini, zillətini fil anlar.

Cavanlıq illərini boşuna xərcləyənlər,
Ömrünün qiymətini qocalıqda bil, anlar.

Eşqi etmiş Xanları dünya qəmindən azad,
Onu anlasa gülüm, hüsnünə mail anlar.

Göz yaşın məhbus idi, gözlərin də zindanı,
Mərhəbə o eşqə ki, verdi bir əfv fərmanı.

Öpərək yanağından göz yaşın bayram eylər,
Bilməz ki, özgəsidir yanağının heyranı.

Susamış kirpiklərin hey atəşli su içər,
Yazacaq oxları ilə bir məhəbbət dastanı.

Qaşların məyus olub gözlərinin halından,
Gözlərin yaz buludu, tökdü yaman leysanı.

Bir gün əsir olarmış o şahənə baxışlar,
Bəlkə də gözlərinin gəlməzdi heç gümanı.

Oldu göz yaşın azad, o məhbəsə girdi qəm,
O qəmin əfvi üçün çağırmaq mı sultanı?

Xanlaram, şam atəşi yandırarmış daşları,
Məni də ram elədi gözlərinin üsyanı.

* * *

Qəmin şəklini çəkdim, vardı oxşarı mənə,
Dedim, heyrət ey eşqim, bir kərəm yarı mənə.

Rəqib üçün salmışdı qəm bağıını o gözəl,
Nədən rəqibə deyil, verdi nübarı mənə.

Tanrım, şükürlər olsun sənin mərhəmətinə
Şövq ilə bağışladın bu böyük varı mənə.

O qədər bal qoymuşam mən dilimin altına,
Başqa şey demədilər, dedilər arı mənə.

Belim qarışqa beli, əzabım fil əzabı,
İstəmirsən üzülüm, telini sarı mənə.

Müştəri deyiləm ki, qızıl tacına dərdin,
Heç insafı yox qəmin, açmış bazarı mənə.

Xanlaram, dərsi eşqi almışam Füzulidən,
Ki, çarəsiz Məcnunun düşdü güzarı mənə.

* * *

Eşq azadəlik istər, ürək dustaq dar sinədə,
Qəm əlindən ah çəkib bülbül tək ağlar sinədə.

Sehrindən dilim bağılı, qulağım kar, ağızım qəfəs,
Amandır, oyanmasın, inciməsin yar sinədə.

İlahi, şükür sənə, necə gözəl yaratmışın,
Üz günəş, saçlar bulud, qaşlar kaman, qar sinədə.

Elə şux durmuşdur ki, yaxasından çıxmaq istər,
Baxışımın qənimi bir cüt qoşa nar sinədə.

Sənin bahar ömrünün bağçası, bağı nə gözəl,
Kaş olaydı qismətim, dəreydim nübar sinədə.

Sazın da, kamanın da nəğməsində ilahi eşq,
Könlümdən qopan səsə çəkir haray tar sinədə.

Xanlaram, kül edibdir içimi eşqin atəşi,
Agah olmaq istəsən ürəyimi yar sinədə.

* * *

Dağçapan hey sinəmi çapar ki, açsın bir mədən,
Ağlına gəlməz onun cəhd edir uçsun bir mədən.

Qaşını külüng edər, göz yaşını yağış seli,
Məst olub öz nəqşinə çəkər külüngü bilmədən.

Düşünməz bu mədənin dürrü, gövhəri özüdür,
Gözünə inanmayıb bağırimi qan edər nədən?

Yağdırar oxlarını dostuna tərəf daima,
Can alan hər oxundan cana yüz can gələr həmə.

Bunu görə rəqibin dərdi birə min çoxalar,
Deyər ki, hər ox ilə yardan vədə alıram mən.

Könlümün güzgüsündə görüb vuruldu özünə,
Güzgü parlaq, yanaq al, dodaq qönçə, saç yasəmən.

Gözəlim, sən Xanların qəlbini etdin bütəxanə,
Bu tanrı mənimlə dost, sənə rəqib, sənə düşmən.

* * *

Gülüm, meydan oxuyur gözlərinin tağı mənə,
Axı nə etmişəm ki, çəkir belə dağı mənə.

Verdiyim salamları nişangah etdi oxlara,
Rəqibə meyl eyləyir, çatıbdır sorağı mənə.

Mən də eşqinlə sənə aləmdə bir ad eylərəm,
Razıyam ki, desinlər Məcnunun çırağı mənə.

Böyük, uca tanrıdan sənə uğurlar dilərəm,
Gülüstən sənə qalsın, bir gülün budağı mənə.

Günahımı sevmək səni, gözündə məhbəsə düşdüm,
Qoy fəxr etsin gözlərin, desin can dustağı mənə.

Göz yaşlarım şəklini gözümdən silə bilmədi,
Bu qədər ağılmağın varmı bir dayağı mənə?

Xanlaram, sönməz eşqin, məhəbbətin şairiyəm,
Verilmiş Füzulinin, Vahidin torpağı mənə.

* * *

Dedim: – ey məhəbbətim, etmisən kamil könlümü,
Aldadırmış sən demə, o dilbər cahil könlümü.

İstədim tənbeh edim, çox da məzəmmət eylədim,
Qandıra bilmədim heç o gülə mail könlümü.

Gözlərim ayaqlara atmış ləyaqət hissini.
Onlardır bəlkə edən bu qədər qafil könlümü.

Ağlım bir uşaq kimi hey tənələr vurdu mənə,
Bu eşqdən vaz keç deyə qınadı adil könlümü.

Bu vəfasız gözəlin cəfasından betər gördüm,
Günbəgün atəşlərə, odlara mənzil könlümü.

Mən onu çox danladım, yazığım da gəldi ona,
Görməmişdim heç zaman mən belə xəcil könlümü.

Xanlaram, Məcnun kimi qəm mülkünün sultanıyam,
Kimsə şad edə bilməz xar olmuş məlul könlümü.

* * *

Bülbüləm, eşqinlə mən ağlaram zindan içrə,
Od tutub alışımsam, yanırım hicran içrə.

Bilirəm ki, dərmanım tək sənin əlindədir,
Güllərin fəryadı var hər acı dərman içrə.

Eşq azadəlik sevir bəs nədəndir, ay gülüm,
O, bitdi, çiçəkləndi pünhanda pünhan içrə.

Buludlar cəm olur hey Savalanın başına,
Onların mənzilləri bəlkə Savalan içrə.

Pəri üzlü göylərin eyvanıdır Cəngəsə,
Günəş gecə dincələr bu uca eyvan içrə.

Dağmı aşiq dənizə, dənizmi aşiq dağa,
Dənizin göz yaşıdır dağlarda duman içrə.

Xanlaram, dörd tərəfim, qəm yağışı, sənum yeli,
Mən Nuhun gəmisiyəm ümmanda tufan içrə.

* * *

Şair, söz incisini mis pula sat, alan olmaz,
Öz haqqından bərk yapış, düşünmə ki, çalan olmaz.

Gənc ikən dolaşardım sərsəri küləklər kimi,
Yaşa doldum gördüm ki, bu dünyada qalan olmaz.

Səmtini yellər kimi dəyişən bir gözəl üçün
Faydasız öz başını atəşlərə salan olmaz.

Sənətin karvanına hücum çəkənlər çox olub,
Nə qədər talasalar da, o karvan talan olmaz.

Əqrəb də ilan kimi sancıb tökər zəhərini,
Fəqət əqrəb əqrəbdir, məşhurluqda ilan olmaz.

Bizə qalmayıb qəmi bu dünyanın, ay sevgilim,
Aqil qəm çəkmə deyib, aqil sözü yalan olmaz.

Vəslinə yetmək üçün gözləmişəm illərlə mən,
Gəl incitmə Xanları, demə filan, filan olmaz.

* * *

Gözəlim, sevdim səni, sənsiz bu canı neylərəm,
Ruhuma qəfəs olan belə zindanı neylərəm.

Bir qəm karvanıdır, yol eyləyir sinəm içrə,
Mənə möhnət gətirən bu sarvanı neylərəm.

Dedilər ki, xəstəsən əlacına təbib ara,
Dərdimin yox çarəsi, dəxi loğmanı neylərəm.

Eşitmiş öləcəyəm, rəhmə gəlibmi, bilmirəm.
Söyləmiş aşiq mənə, beylə yalanı neylərəm.

Məni Məcnun eyləyən gözlərinin qarasıdır,
Könlümün Leylası sən, özgə Leylanı neylərəm.

Gülüşünlə səpmisən guya ki, su atəşimə,
Qurumuş bir səhrayam, mən bu damlanı neylərəm.

Bir zaman peşman olub üz tutacaqsan Xanlara,
Bəlkə də, deyəcəksən bunca fənanı neylərəm.

* * *

Kim qayıbdır kim, sənə, gözəlim, ağlarsan belə,
Mən sənə qurbanınam, sinəmi dağlarsan belə.

Bir ovçudur gözlərin, şikarına rəhm eylə gəl,
Kirpiyinlə dəmbədəm yaramı oxlarsan belə.

Əhsən o ustadə ki, sənə səxavət göstərib,
Ay üzünlə ayı da yolundan saxlarsan belə.

Yolunda mən hazırım keçməyə öz canımdan,
Yenə də sən rəqibə könlünü bağlarsan belə.

Bir zaman axtarmışdı Xızır la İsgəndər səni,
Ey dirilik çeşməsi, zülmətdə çağlarsan belə.

Dözərəm hər nazına, əzabın da şirin mənə,
Bəlkə, imtahan üçün Xanları yoxlarsan belə.

* * *

Mən sənə əsirənəm, gülüm, zəncirdə-zəncirdə,
Həsərətindən ağlayan könlüm zəncirdə-zəncirdə.

Tanrımız xoş çağında sənə gözəllik bəxş edib,
Heyrətimdən bağlanan dilim zəncirdə-zəncirdə.

Eşqindən divanəyəm Məcnuni-biyaban kimi,
İzn ver qapınıza gəlim zəncirdə-zəncirdə.

Sən mənim səadətim, sənsiz, ey ədalət gözəl,
Ömür-gün mənim üçün zülüm, zəncirdə-zəncirdə.

Bu gecə yuxumda mən xoşbəxt idim sənə ilə,
Önündə diz çökmüşəm, əlim zəncirdə-zəncirdə.

Qədəm basdığı məkən qibləgahım, səcdəgahım,
Qoy sənə ayağında ölüm, zəncirdə-zəncirdə.

Xanlarım, hicranına yanaram pərvanə kimi,
Qalacaq son xatirəm, külüm zəncirdə-zəncirdə.

Bir səadət ağılayar binasında zər ola,
Dodağım dürr mədəni, dodağın zərgər ola.

Məskəni mələklərin sakin olduğu yerdir,
Eşqin orda nə işi, bir ürəkdə şər ola.

Mən özüm ayağına gəldim, əgər qətlimə,
Qaşların fərman versə, kirpiklərin ər ola.

Tanrı öz qüdrətilə bizə dayaq olsun ki,
Bəlalı eşqimizə sinəmiz sipər ola.

Baş alıb gedək, gülüm, biz olmayan guşəyə,
İstəmirəm eşqimiz dillərdə əzbər ola.

Könlümün qapısından girən bu eşqə əhsən,
Gərək o türk sultanı, Xanlar bir nökrə ola.

2005

Səni əfv etsəm əgər, etməyəsən əfv məni,
Tanrımız səni sevib, yazdı sənə səhv məni.

Mənə meydan oxuyan gözlərinə yüz əhsən,
Sənə rəqib deyiləm, etmişən hədəf məni.

Bir azad bülbül idim, saldın eşqin qəfəsinə,
Qoymayırsan baxmağa sən gülə tərəf məni.

Bağışlayan deyiləm qaşlarını, gözlərini,
Rəhmsiz aslan kimi edirdin tələf məni.

Sən mənə qəm gətirdin, mənə səadət sənə,
Ya rəbbim, sınamasın ləyaqət, şərəf məni.

Öz çiçək taleyinlə fəxr etsən də haqqın var,
Xudamız yaratmışdır dövrəndə ələf məni.

Xanlaram, Füzulinin atəşidir könlümdə,
Zəmanə yetiribdir Məcnuna xələf məni.

2005

* * *

İynənin dəliyindən yarı üçün keçən kəs,
Bir yumağa dönsə də, öz canını düşünməz.

Bu ipin hər naxışı bir məhəbbət əsəri,
Kırpiklərin toxudu onu könlümə qəfəs.

Ürəyim ağrı çəkdi bu eşqi doğan zaman,
Atəşlərin içində bir can qaldı, bir nəfəs.

Hicranın imtahanı necə çətin olsa da,
Aşiq deməz özünü odlara yaxmış əbəs.

Qoy tikanı sinəmi dəlik-dəlik eyləsin,
Mən o gülün eşqiylə aləmə yaymışam səs.

Dənizin göz yaşları can verməsəydi çaya,
Dənizə qovuşmağa çaylar etməzdi həvəs.

Bir təbəssüm bağışla sən Xanlara, gözəlim,
Bir ümman sevgi istə, mənə bir zərrəsi bəs.

2005

* * *

Gecə tutur pərdəni eybim ilə yar olur,
Gündüz açır pərdəni eybim aşkar olur.

Zülmət hasar çəkir ki, güzgüsünə ağılımın,
Qaranlıqlar içindən nur çeşməsi car olur.

Bir gülün budağında qovuşur işıq, zülmət,
Biri ayaqdan gəlir, bir başdan var olur.

Canında can bəsləyir öz qanı ilə hər ana,
Ancaq vaxtı gələndə can candan kənar olur.

Bu dövrən ikibaşlı bir əjdahaya bənzər,
Dünyada zülm edənlər zülmə də düçar olur.

Qəribə gərdişi var bu çərxin, ey aqıl kəs,
Məqamı gələn zaman gədə hökmdar olur.

Xanlara, sən könlünü ədalətə təslim et,
Unutma qarlı qışın sonunda bahar olur.

2005

Gözünün insafı yox, yolumu hey dar çəkir,
Nə günah eyləmişəm, gözümə hasar çəkir.

Atmısan oxlarını guya ki, ov eyləyəsən,
Kipriklərin sinəmdən dərd çəkir, azar çəkir.

Ləngərli ümman kimi niyə susubdur könlüm,
Çəkir eşqin qəmini, özünə miqdar çəkir.

Xalının şəkli üçün bunca müştəri var ki,
Bu işin zəhmətini həvəslə bazar çəkir.

Ürəyim həsrətini gizlətsə də xeyri yox,
Baxışım çünki onu bu aləmə car çəkir.

Bir guşə axtarıram hər kəsdən uzaq olum,
İstəyirəm könlümü görüm nə qubar çəkir.

Xanlar, qəmdən süzülür gülüşü də şairin,
Bir aşiqin dərđini bir gözəl nigar çəkir.

2005

Gözəl'im, ayrı düşdük, mənsizliyin olurmu heç,
Eşqimlə, həsrətimlə gözlərin dolurmu heç.

Qəlbini bir gülüstan bağı etmiş idim sən'in,
Əkdiyim o xatirə çiçəkləri solurmu heç.

Bilirəm tənha çinar unutmayıb əsla bizi,
Köksündə o çinarın adlarımız qalır mı heç.

Cəngəsə bulağı da şahid idi eşqimizə,
O bulaqdan bir soruş, bizi yada salır mı heç.

İzimiz qoşa qalmış yamacların sinəsində,
Küləklər qayalarda bir "Vağzal" çalır mı heç.

Sən Leylisi dağların, mən də biçərə Məcnunu,
Qoca dağlar qəm çəkib xəyallara dalır mı heç.

Xanlaram, yaz axşamı könlümü vermişdim sənə,
De, nəğməkar bülbüllər məndən xəbər alır mı heç.

2005

* * *

Bir eşq kimə gərəkdir bir aslanı qul etməsə,
Dərdi, qəmi, möhnəti saçlarımı yol etməsə.

Bir şamın qüdrəti yox, gülüm, bəlkə bir aşıqdə,
Ona eşq deyərəmmi, ürəyimi kül etməsə.

Heç mənim töhmətimdən, tənəmdən qurtarmaz
könlüm,
Gecə-gündüz daima göz yaşımı sel etməsə.

Gözünün qapısında keşikçidir kirpiklərin,
Mən rahat olarammı sinəmi mənzil etməsə.

Məşuq necə inansın aşıqinin vədlərinə,
Cünunluq zəncirini boynunda dəlil etməsə.

Elə bir gül varmıdır dövrəsində tikanı yox,
Əvvəl təbəssüm etməz, aşıqi məlul etməsə.

Bir dodağın gülüşü bir ruhu şad etməz, Xanlar,
Əgər öz bayramını bir dəli könül etməsə.

2005

* * *

İstəmirəm bu ömrü, tanrım, məni başdan yarat,
Torpağından yaratma, bir mamırlı daşdan yarat.

Bəlkə mamır inadı bitə bilsin ürəyimdə,
Nə miqdar yazdan alsan, o miqdar da qışdan yarat.

Bu naxışda qara çox, hər şey sənə əlindədir,
Taleyimi yenidən bir ayrı naxışdan yarat.

Bir narazı qaldığım sevdalara düşən könlüm,
Onu qızıldan etmə, həm də gümüşdən yarat.

Bir ana laylasına yüz dünyanı verərdim mən,
Yaratmış olsan əgər mən anama müjdən, yarat.

Harası düz dünyanın, sən məni düz yaratmısan,
Doğrumdan əzab çəkdim, məni gəl yanlışdan yarat.

Xanlaram, neyləyim ki, bu çərx mənim çərxim deyil,
İlahi, macalım yox, məni bu gərddən yarat.

Sevgilim, sevgimizin sonuna qoyma nöqtəni,
Bir surətindən soruş, məşhur edən nöqtə səni.

Xalının minnətini çəkir camalın şövq ilə,
Xalın bir şahzadədir, yanağın mülki-məskəni.

Göz yaşın nöqtə qoymuş o yazdığı məktublara,
Məktubun ağılatmazdı, ağılatdı o nöqtə məni.

Oxların nöqtə-nöqtə etmiş gülüstan cismimi,
Olmuşam al güllərin dillərdə dastan vətəni.

Bəlkə hər nöqtə hasar idrakımdan doğan sözə,
Qəlbim hasar tanımaz, sevməz əsla hər yetəni.

Deyirəm bir nöqtədən cana can verən can verər,
Fəqət bu düşündürər nə gələni, nə gedəni.

Xanlar, qəmlər içində nöqtələnir ömür-günün,
Nədən sevdin bilmirəm, könlünü viran edəni.

2005

Bir sənin gözündə zülmət gözəldir,
Bir sənin gözündə nifrət gözəldir.

Qəm heç tərk edərmə öz cənnətini,
Bir sənin gözündə möhnət gözəldir.

Sevgiyə nə var ki, göz ona aşıq,
Bir sənin gözündə həsrət gözəldir.

Nazını çox elə, əzab ver mənə,
Gözündən çəkdiyim zillət gözəldir.

Gözüm cəfasından səfa götürər,
Gözündən gördüyüm minnət gözəldir.

Canımı alsa da təbəssüm eylə,
Gözünün verdiyi xələt gözəldir.

Xanlar yaxşı bilir, fərman əlində,
Gözünün sevdidiyi, əlbəttə, gözəldir.

2005

* * *

Gəlmişəm hüzuruna qurtarım intizarından,
Ədəb, ərkan, mərifət görərsən xətakarından.

Necə fərman vermişdi, yazıqlar oldu könlümə,
Mən dönən deyiləm ki, ürəyimin qərarından.

Aşiqlər fərq eləməz bəlkə eşqin bəlasını,
Məcnunun boynunda zəncir, keçdi öz ilqarından.

Kirpiklərin ustad ki, sevdiyi kəsi ağladar,
Öyrənmiş qan tökməyi Əlinin Zülfüqarından.

Fərhad süd arxı çəkdi qəsrinə Şirin üçün,
Bu bir bəhanə imiş, xəbər tutsun nigarından.

Çaşıb sevsəydi əgər saçın dəli küləkləri,
Yəqin razı qalmazdım öz yarımın rəftarından.

Xanlaram, heç sevmədim cəsarətsiz aşiqləri,
İcazə ver, bir öpüm dodağının kənarından.

2005

* * *

Dedim ağırdar səni, gözlərimi sıxmadım ki,
Düşünmə qəfəsdəyəm, heç qəfəsdən çıxmadım ki.

Başqa məkanda deyil, qəlbimdəsən gecə-gündüz,
Utandığımdan, gülüm, heç qəlbimə baxmadım ki.

Özümü səndə gördüm, güzgü idinmi könlümə,
Daşa dəysə də eşqim, daşlar kimi yağmadım ki.

Nədən küsdün, bilmirəm, o zərif gülüşlərini,
Mən öz içimə yığdım, qulağıma yığmadım ki.

Hara getsən, gözəlim, baxışlarım səni izlər,
Ancaq hissım, duyğumla baxışıma sığmadın ki.

Eşqimdə mərdəm, ərəm, mənə qurban gedənləri
İnsafsız bir ovçu tək qədəmimdə yıxmadım ki.

Xanlaram, odum qədər göz yaşım da var, mələyim,
Könlümü hicran ilə atəşlərə yaxmadım ki.

2005

Hissim idrak eləməz niyə heyran napakıma,
Xəbəri yoxmu onun, cismin rəqib idrakıma.

Ağlımın güzgüsünü o qədər parlaq etdim ki,
Qorxuram qərar verə vücudumun həlakına.

Ürəyim məhəl qoymaz, özüm də bilmirəm nədən,
Tamahın atəşində külə dönən əmlakına.

Düşünsəm bir həmdəmə təşnəli səhra kimidir,
Bədənim ciyər qanım içirdər hey Zöhhakına.

Dünya cənnət olsa da, yenə məni darıxdırar,
Çünki heyranam, gülüm, cənnətim olan Bakıma.

Könlümün qapısından girən gözəl, xoş gəlmisən,
Xanlaram, bil ürəyim çoxdan həsrət bu sakinə.

2005

Fələk söndürə bilməz sinəmdə atəşgahımı,
Çünki eşqin tanrısı qoruyar, səcdəgahımı.

Əgər sən olmasaydın, əyilməzdim atəşə mən,
Meyxanada açardım nəşə ilə sabahımı.

O qədər xəta etdim, gülən mənəm, ağlayan sən,
Fələyin işinə bax, sənə yazmış günahımı.

Vüqarım sultan idi, eşqin qüdrətinə bax ki,
Önündə diz çökdürüb, ağladıbdır padşahımı.

Getmisən, özgəsilə sən də səadət tapmadın,
Mən isə həsrətinlə bağlamışam nigahımı.

Kimse bilməz dərdimi, gizlətdim onu içimdə,
Dəfn etdim ürəyimdə öz naləmi, öz ahımı.

Xanlaram, hər səhvimdən dərs alsam da,
dərsim yetməz,
Düz sözün vurğunuyam, sevmədim
heç məddahımı.

2005

Payızın dumanından dəmir belə nəm çəkər,
Aşiq olan bilir ki, gözəlindən qəm çəkər.

Öz varını gözlərim xərcləyir yavaş-yavaş,
Bu eşqin cəfasını könlümlə həmdəm çəkər.

Eşqini tanrı edib səhraları dolaşan,
Bir dəlinin dərini nədən bir aləm çəkər?

Əsli atdı oxunu, guya ki, rəhmə gəldi,
Ağılına gəlməz onun rəhmindən Kərəm çəkər.

Yazdığım hər misrada döyüntüsü qəlbimin,
Ürəyimin şəklini səninçün qələm çəkər.

Xanların eşqi qədər səbri də böyük, gülüm,
Həsətinlə alışar, fikrini hər dəm çəkər.

2005

Üzün qiyamət eylər hey tellər arasında,
Necə sehrə düşməyim tilsimlər arasında.

Hər gözün bir təzə gül, kirpiklərin ləçəyi,
Dava salmış gözəlüm, bülbüllər arasında.

Kim ki sevmişdi səni, özümdən betər gördüm,
Ürəyim rahat oldu səfillər arasında.

Dedim, nə əcəb səndən, çıxmısan seyrangaha,
Bir mələksən, süzürsən sünbüllər arasında.

Eşqim sərhəd tanımaz, layiqdi dastan kimi,
Dolaşsın diyar-diyar qoy ellər arasında.

Eşq hökmünü dəyişməz, cahillər fərman verər,
Atəşlərə yaxılmış könüllər arasında.

Xanlar, sənin taleyin ərəb saçına dönmüş,
Eşqin də, istəyin də müşküllər arasında.

2005

* * *

Sənin dünyan mənim üçün bir əfsanə, nağılmış,
Yıxılmışam, ay gözəlim, çünki dünyam yıxılmış.

Nədən əsdi birdən-birə ayrılığın küləyi,
Saçın kimi ümidlərim al yanağa dağılmış.

Mən sevmişəm səni hər an bütün xətalərlə,
Ədaların sinəm üstə düyün olmuş, dağ olmuş.

Yarında nöqsan axtaran aşiq bir aşiq deyil,
Züleyxanın hiyləsindən Yusif də dustaq olmuş.

Məcnun qaçmış insanlardan tənhalığa çəkilmiş,
Fəqət Leyli məhəbbəti Məcnuna çırağ olmuş.

Sevinc, kədər baş-başadır ürəyimdə, neyləyim?
Necə qonşu olur, gülüm, çiçəkli yaz, qarlı qış?

Gəl başına döndüyüm, öz eşqinlə dirilt məni,
Desinlər ki, bu Xanlardır, o təzədən doğulmuş.

2005

* * *

Ey könül, nə etdin ki, yarım seyrana gəlmiş,
Ayağı şəhə batıb, yoxsa fərmana gəlmiş.

Onun hər qədəmini bəzər yaz çiçəkləri,
Qəminə, həsrətinə bəlkə dərmana gəlmiş.

Elə bil müjdə verdi səhər-səhər dağlara,
Baxaraq ay üzünə daşlar da cana gəlmiş.

Gül açmış yaxasını, yolunu gözlər bülbülün,
Baharın eşqiləmi bülbül fəğana gəlmiş.

Gözəlim, baxışların hədəf etmiş ürəyimi,
Al qana qəltan olan sinəm nişana gəlmiş.

Kamil ovçu ovuna canını qurban edər,
Bilmirəm can almağa, canı qurbana gəlmiş.

Xanlaram, gözləməkdən gözümdə bitdi yollar,
Görüşünə divanə zənn et divana gəlmiş.

2005

* * *

Dilimdə əzbər olan ən şirin kəlməmsən, ana,
Könlümə qanad verən ən ülvə nəğməmsən, ana.

Ürəyim darıxanda baş qoyuram dizinə mən,
Dünya bir aləmdir sə, sən də bir aləmsən, ana.

Böyüyüb yaşa doldum, fəqət sənin üçün körpəyəm,
Bir ürək dostu kimi mənimlə həmdəmsən, ana.

Şəninə dastan yazan səni kəşf etməz sonadək,
Çünki mənə dağında əlçatmaz zirvəmsən, ana.

Bir Simurq quşu kimi dolanırsan başıma hey,
Bütün yanıqlarıma dəvasan, məlhəmsən, ana.

Xanlar şair olsa da, sən tanrının şah əsəri,
Hamımız qüsurluyuq, bir mükəmməl sən sən, ana.

2005

* * *

Nədən uçmaz saçların, gülüm, səadətindən,
Məst olub, arasında üzün məhəbbətindən.

Gözün baxıb güzgüyə dəyər qiyamət etdim,
Qaşların məmnun olar gözün qiyamətindən.

Gözəllik zövq versə də, həm də başa belədir,
Bülbül kor olmadımı gülün xəyanətindən.

Gözlərin görməmişdi bir belə məşhur qonaq,
Baxışın cana gəldi yaşın ziyarətindən.

Yanağından mirvari asılmışdı, gözəlüm,
Bu zinnət sənin oldu eşqin dəyanətindən.

Həsrətin atəşində qovruluruq nə yaxşı,
Kırpıqların su içdi, qəmin mərhəmətindən.

Xanlaram, bir sənindir sevgisilə ürəyim,
Nədən mükafat almaz könlüm səxavətindən.

2005

* * *

Nədəndir ürəyimdən bu qəm bir yana getməz,
Zövq alır ki, üzündən düşüb zindana, getməz.

Könlümü özü üçün bir behişt bağı sanıb,
Sığınmış bu məkana, özgə məkana getməz.

Aşiq ki, hal əhlidir qoymaz qəmi qəm çəkə,
Qurub şahlıq taxtını dönüb sultana, getməz.

Mən şərab içməz idim, niyə meypərəst oldum,
Meyi bir şam eyləyib, məni pərvanə, getməz.

Düşündüm gəlib gedər, bilməmişəm sən demə,
Mənim könül mülkümü qoymuş viranə, getməz.

Dedim: istəyin nədir, dedi: – qafil, bunu bil,
Kim deyər qəm yeməyən aşiq ziyana getməz.

Bəlkə rəqib eşqimə, bəlkə dostu eşqimin,
Xanları Məcnun kimi etmiş divanə, getməz.

2005

* * *

Gözlərim sərvətini xərclər sənin yolunda,
Dünya qürrələnməsin, gözüm yoxdur malında.

Bu eşqin süfrəsində mənə bir şey çatmadı,
Nədəndir ki, rəqibin barmağıdır balında.

Mənim dövlətim qəmsə, buna da şükr edərəm,
Çünki qəmdən doğulan mükəmməl kamalında.

Sevinc ümman olsa da, damla qəmdə batandı,
Fərhadın şəhid qanı Xosrovun cəlalında.

Eşqin nə olduğunu bilməz biçarə aşiq,
Bir cananın üzüdür, onun da xəyalında.

Kamil gözəllik üçün edib qara ömrünü,
Məcnun bir xal olardı Leylinin camalında.

Xanlar, ötdü gəncliyin, söylə harda idin ki,
Heç xəbərin olmadı vaxtın qeyli-qalından.

2005

* * *

Saçının zülmətində vardır, gülüm, bir cazibə,
Məni də Nəsimi tək dara aparır Hələbə.

Könlümü düyünlədin tellərinlə, ay insafsız,
Gümanım yox dərdimə əlac edən bir təbibə.

Bu qədər ki, göstərir üzünə saçın nəvaziş,
Mən necə rəqib olum üzün kimi bir rəqibə.

Dünyada səndən özgə kimsəyə bağlı deyiləm,
Üzün Kəbə, nicat eylə yalnız qalan mən qəribə.

Nədəndir baxışların atıb qəzəb oxlarını,
Gözlərin cəllad ola, etmərəm eşqimdən tövbə.

Fərhad sevdi Şirini, külüngüylə oldu həlak,
İnsanlığ nifrət etdi Xosrov kimi bir qalibə.

Aşiq oldun buluda, günəşə baxmadın, Xanlar,
Qorxuram ki, dönəsən kilsə küncündə rahibə.

2005

* * *

Ürəyim yorulmuş qəm daşımaqdan,
Biçarə gözlərim, qəm daşı dağdan.

Fələyin açdığı bu oyun ki, var,
Qaldırar ucaya qaranı ağıdan.

Çəkdiyim nalələr elə acı ki,
Tərki-vətən etdi bülbülü bağıdan.

Puç etdim ömrümü öz əllərimlə,
Heç azad olmadı könlüm dustaqdan.

Başımı bəlaya saldı məhəbbət,
Qəlbimə zəhəri axdı dodaqdan.

Səndən qeyrisini sevmədim, əsla,
Kor oldum, gözəlim, o al yanaqdan.

Xanlaram, ey eşqim, əzab verincə,
Öldür məni, qurtar beylə fəraqdan.

2005

* * *

Cövhərində nə varsa bilinəcək zatında,
Pislər yaxşılıq etməz ömründə, həyatında.

Güldən ötrü bu qədər göz yaşı tökməzdi ki,
Taleyində doğan qəm bülbülün fərağında.

Əgər dürrə, gövhərə tapılmazsa müştəri,
Söz sərrafı neyləsin bazarın kasadında.

Nakəsə bel bağlayan peşmanlıq çəkəcək,
Bir məkr, hiylə olar fələyin imdadında.

Bəlkə də aldanmazdı eşqinə belə könlüm,
Günahı gözün kimi can alan ustadında.

Xisləti dəyişərmə ilana "canım" desən,
Əqrəb əqrəbdir, bunu yaxşı saxla yadında.

Qızılın cilvəsindən haqq aşiqi qəm çəkər,
Xanlar, bir eşq ağlayır, bir zərin abadında.

2005

* * *

Leyli Qeysə bir rəqib Məcnun eylədi eşqi,
Aləmdə məşhur edib məmnun eylədi eşqi.

Bəlkə də bülbül kimi qafəsdə yanmaq istər,
Tanrımız ürəklərə sürgün eylədi eşqi.

Qaçaraq mənim kimi biyabana üz tutmuş,
Səhraların sahibi hüsnün eylədi eşqi.

Xosrovun əlləriydi Fərhadın al qanında,
Şirinin məhəbbəti miskin eylədi eşqi.

Aşiqin göz yaşları mükafatdır canana,
Gördüm dillər əzbəri hicrin eylədi eşqi.

Sevib tərsa qızını atəşində kül oldu,
Nakam Kərəm guya ki, zəngin eylədi eşqi.

Eşqin nur çeşməsindən qəm süzüldü könlünə,
Xanlar öz sevgisilə yəqin eylədi eşqi.

2005

* * *

Nə rəvadır, ey aqıl, tanrıya şeytan oxuyur,
Gücünü kimdən alıb bir belə meydan oxuyur.

Ər olan vicdanını iblisə satmaz heç zaman,
Yalan başda oturub doğruya böhtan oxuyur.

Buncamı üzü dönüb zəmanənin ədalətdən,
Bayquşa qızılgülü, bülbülə viran oxuyur.

Hər kəsin öz hakimi öz içində olaydı kaş,
Fərhadlar dağ yarıncə eşqinə zindan oxuyur.

Elmi ağlayan gördüm cahillərin qapısında,
Zərin hökmüdür balam, gədəya sultan oxuyur.

Elmə can fəda etdi dizi məktəb olan kəslər,
Elm, ürfan əhlinə hökmünü nadan oxuyur.

Ədəb, ərkan, mərifət könlünün dövləti, Xanlar,
Ədəbi olmayanlar arifə nöqsan oxuyur.

* * *

Gözlərim tövbə etməz gözlərinə baxmaqdan,
Gözlərin tövbə etməz atəşlərə yaxmaqdan.

Görmüşəm alovlarda yananların naləsini,
Nədən könlüm zövq alır atəşində yanmaqdan.

Dəydi oxun sinəmə, günbəgün sərxoş oldum,
Qorxuram bir mey kimi ayaqlara axmaqdan.

Daş üstə daş bitirib sevginə qala tikdim,
Sən isə əl çəkmədin o qalanı yıxmaqdan.

Eşqinlə baş-başayam, gözəlim, sübhə qədər,
Gecələr yorulmadı əllərimi sıxmaqdan.

Xanlaram, cismim döndü yuvasına, gövhərin,
Ürəyim xoşhal oldu bu sevgini doğmaqdan.

2005

Üzüm qəmin üzü, kədərin üzü,
Fələyin çəkdiyi əsərin üzü.

Şam kimi yanmağı peşə etmişəm,
Mənə nə edər ki, qədərin üzü.

Başdan talan olan, külü sovrulmuş,
Binadan yıxılmış şəhərin üzü.

Dərməz qəm gülünü kimsə üzümdən,
Üzüm bulud içrə səhərin üzü.

Bir Bisutundur ki, ağlar Fərhada,
Görünər pərdədən gövhərin üzü.

Taleyim əlimdə deyildir mənim,
Ömür yekli, şeşli bir zərin üzü.

Xanlar, günahını tanrı bağışlar,
Çün qiblən o gözəl dilbərin üzü.

2005

Tanrımız səni mənə, məni sənə yazmadı,
Bilmədik düşündü nə, fikrində nə, yazmadı.

Ayrı-ayrı yolların yolçusu olduq əfsus,
Çəkilən acımızı görüb, yenə yazmadı.

Birimiz dərd dağında, biri qəm səhrasında,
Bəlkə də fələklərin çərxi dönə, yazmadı.

Qalmışam Fərhad kimi səcdəsində o gülün,
Məni bütperəst etdi, qeyri dinə yazmadı.

Saçımızdan rəng almış ömrümüzün naxışı,
Saçımız da ağardı, o tərsinə yazmadı.

Dedim imtahan edir, daş bağladım səbrimə,
Qoymadı bu həsrətin odu sənə, yazmadı.

Xanlar, möhnət bazarında səndən qəm alan kim,
Bir olan dərdin artıq çıxdı minə, yazmadı.

2005

* * *

Bir yaralı quş kimi ürəyimin yox qərarı,
Çünki atəşlərin içinə düşmüş güzarı.

Arxamda dağdı dərdim, yıxa bilməz kimsə məni,
Məcnunun ağılı olsaydı açardı qəm bazarı.

Üz tutdum Kərbəlaya, ustaddan dərs almaq üçün,
Gördüm qəmlərdə qərq olmuş Füzulinin diyarı.

Eşqi böyük kəslər eşqdən qeyri bir şey görməz,
Zalımlara əyilmədi Nəsiminin vüqarı.

Bisutunu yarmaq Fərhada bir bəhanə imiş,
Hər daşın sinəsinə yazmış bir Şirin şüarı.

Sözünün möcüzəsi cahanda dillər əzbəri,
Nizami bir dərya ki, bizə bəlli bir kənarı.

Xanlar cəsarət eyləyib qədəm qoydu meydana,
Gümanı sənə tanırım, əlində bəxtin açarı.

2005

* * *

"Səni sevirəm" deyən o nazlı nigar deyilmi?
Saçında zülmət gecə, sinəsində qar deyilmi.

Dəryaların qucağında, tufanların sinəsində,
Özüm yol azan qayıq, qollarım avar deyilmi.

Nə günah eyləmişdim, taleyimi dəyişdi eşq,
Həsətim susuz səhra, istəyim çapar deyilmi.

Eşqə düşər olanı çəkər xəyallar aləmi,
Bağrında qəmin odu, gözündə yaşlar deyilmi.

Sevən aşiq özünü unudar mey içmiş kimi,
Gecə-gündüz başında əsən bir ruzgar deyilmi.

Adını bilmirdim heç, necə doğma oldu mənə,
Könlümdə şirin nəğmə, dilimdə şüar deyilmi.

Xanlar, eşqin möcüzəsi sənə bəlli, bilirsən,
Hər yoxdan var olan deyilən, vardan var olan deyilmi.

2005

* * *

Cabbarın nəğməsi var mənim muğamatımda,
Seyidin nəfəsi var mənim muğamatımda.

Titrətdi dağları da zəngüləsi Xan əminin,
Yaqubun nərəsi var mənim muğamatımda.

Ram etdi küləkləri "Rast"ı ilə Zülfü, Hacı,
Habilin naləsi var mənim muğamatımda.

Qanad aldı quş kimi Saranın ədasından,
Şövkətin qəmzəsi var mənim muğamatımda.

Öz vətən həsrətini kəlmə-kəlmə ağıladı,
Rübabə yangısı var mənim muğamatımda.

Ağrılardan süzülən çeşmə ki, dəryaya dönüb,
Alimin nəvası var mənim muğamatımda.

Onun hər guşəsi möcüzəli bir aləmdir,
Tanrının sözü, Xanlar, mənim muğamatımda.

* * *

Bülbülü öz canını gülə etmiş fəda gördüm,
Bülbülü qəmdən azad, gülü salmış oda gördüm.

Aşiqin sinəsində bitmişdi yarın kirpiyi,
Biçarə öz ömrünü nahaq vermiş bada gördüm.

Xosrovun təkəbbürü nədən əzizdir Şirinə,
Nazını kefcil şaha, zülmünü Fərhada gördüm.

Leylinin eşqi ilə məkan etdi səhraları,
Ömrünü puç eyləyən Məcnunu bir gəda gördüm.

Nədən bir tərta qızı Sənanı etmişdi əsir,
Düşərək üzü üstə, çağırır imdada gördüm.

Kül etdi birdən-birə daşa dönən ürəkləri,
Möcüzələr yaradan eşqi sirri-xuda gördüm.

Xanlaram, gözəlliğin məni başımdan eylədi,
Gözüm aldatdı məni, xəta etdim, xəta gördüm.

2005

* * *

Mənəm Məcnundan bətər ağıldan kəm, divanəyəm,
Qoy cünun olmağımı bilsin aləm, divanəyəm.

Dərmanım şux baxışlı bir gözəlin əlindədir,
Yarama axı niyə qoymaz məlhəm, divanəyəm.

Nə qədər azmış gördüm, ağıllı kəslərdən gördüm,
Deyənlər mənə dəli desin, nə qəm, divanəyəm.

Dağları dolaşırım yalqız, biganələr kimi,
Bir bahar yelləridir mənə həmdəm, divanəyəm.

Səfillər sultanıyam, aqillər içrə aqiləm,
Mənə tanrıdan gəlib bu dərd, ələm, divanəyəm.

Çox düşündüm, dedim ki, o yara bir məktub yazım,
Eşqimin izharına aciz qələm, divanəyəm.

Həsratindən üzüldü, bağı söküldü, Xanların,
Nə üçün o insafsız etməz kərəm, divanəyəm.

* * *

Ey könül, öz nəğməni səni eşqə salana, de,
Kirpiyiylə bağırını daim nişan alana, de.

Baxışı oğrun-oğrun baxışımı oğurladı,
Xəzinə ürəyimə "xoş gəlmisən talana", de.

Hicrinə dözmək çətin, nə səbrim var, nə qərarım,
Dilini kilidləyən, o gözləri dolana, de.

Utana camalından surətinə gözəl deyən,
Qorxuram bəd-nəzərdən, sən o başı bəlanə, de.

Bilirəm aşiq mənə, ancaq demiş sevmir məni,
Heç zaman inanmadım belə gözəl yalana, de.

Görürəm hər daşında həya, ismət ləngəri var,
Necə heyran olmayım o tikdiyin qalana, de.

Çəkilib ərşə yuxun şam tək əriddin gecələr,
Xanlar, sən öz dərdini qəmi, dərdi olana de.

* * *

Büt-pərəstəm, büt-pərəst, kərəm eylə Allah mənə,
Büt önündə büt oldum, cəza düşməz vallah mənə.

Ey tanrım, özün verdin o şuxa bu gözəlliyi,
Ona səcdə etməyim yazılmasın günah mənə,

Dedim, ay nazlı nigar, bir köləyə nəzər eylə,
Dedi ki, ay üzümü görəcəksən sabah, mənə.

Yaxıbdır eşq atəşi, hicran odu ürəyimi,
Yalqızam, sirdaşım yox, səhrələrdə pənəh mənə.

Saçının hər teli bir zəncir tək məni bağladı,
Belə bir çarmıxdayam, kömək etməz uf-ah mənə.

Gözünün qarasında zindan evim, dustaqxanam,
İstəməm azadəklik, el tən edər hərgah mənə.

Xanlaram, nə qiyməti bir eşqin, yoxsa möhnəti,
Sinəm bir qəm dağdır, yellər çəkir qəh-qəh mənə.

* * *

Dua etdim, canına özümü qurban dedim,
Saçının hər telinə, gülüm, gülü-reyhan dedim.

Qaşların dar ağacı, dardan asılmaq səadət,
Gözlərin cəllad kimi verməz mənə aman, – dedim.

O lalə yanağından, o bal-şəkər dodağından,
Gözəlüm, çox demirəm, bir öpüş et ehsan, – dedim.

Eşqimi gizlətmədim, bəlli etdim hər bir kəsə,
Mənə çox danışmağı qoy tutmasın nöqsan, – dedim.

Gözəllik aləminin tacı sənənin başındadır,
O hüsnə, o camala kimlər olmaz heyran, – dedim.

Əlinə toxunmağa cürətim yox, qüdrətim yox,
Qolu bağlı qul olmaq bundan mənə asan, – dedim.

Sən əgər sinəsinə yüz dağ bassan bundan belə,
Xanlara ayıb olar, qaldırmaz heç əfqan, – dedim.

* * *

Eşqin qəmindən sərməst olan görməz bu dünyanı,
Rəvadır Fərhad kimi çilənə daşlara qanı.

Aşiq qəm yeməyibse xəbərsiz olar eşqdən,
Eşq bir sultandırsa, qəmdir onun şərəf-şanı.

Eşqin qəmi eylə dadlı, ləzzətli bir şərab ki,
Meyxanalarda həlak edər aşiqi-nalanı.

Nadan kəslərdir, eşqin qəmindən qaçan hey uzaq,
O könül məktəbidir, kamil edəndir insanı.

Canından keçən aşiq eşqindən keçmədi əsla,
Eşq bir möcüzədir, qalib cahanda dastanı.

Tanrı öz sevgisilə yaratmışdır insanlığı,
Lakin bu düşmən etdi bəşər əhlinə şeytani.

Xanlar, eşqindir səni aləmdə məşhur eyləyən,
Sən uca Savalansan, qəmindir Nuhun tufanı.

* * *

Gözəlim, eşqinlə mən rüsvayi-cahan olmuşam,
Özüm bu rüsvaylığa yüz dəfə heyran olmuşam.

Xalqın dilinə düşmək mənim üçün ayıb deyil,
Çünki elə sərməstəm, bu zikrə meydan olmuşam.

Kim nə deyir, qoy desin, təsir etməz əsla mənə,
Bilirəm ağızlarda rişxənd və hədyan olmuşam.

Bu səmum küləkləri çoxdan söküb libasımı,
Görməyən o gözlərdir, mən çoxdan üryan olmuşam.

Cismimi dağ-dağ edən yaramı heç bağlamadı,
Öz qanımdır libasım, cismi gülüstan olmuşam.

Elə atəşdə içim, nəfəsim büryan odlara,
Kim yaxın düşər mənə, püskürən vulkan olmuşam.

Xanlaram, elə qənim var ki, yüz Məcnuna yetər,
Bir behişt bağı idim, zümlə viran olmuşam.

* * *

Bilmədin öz qədrini, məni dərdə salan gözəl,
Qarət etdin könlümü, ürəyimi çalan gözəl.

Uyaraq rəqibimin şirin-şəkər vədlərinə,
İndi də bu yollarda gözü yaşlı qalan gözəl.

Dövrən nə tez dəyişdi, hardan əsdi xəzan yeli,
Bir payız yarpağı tək yanaqları solan gözəl.

Baxmaqdan heç doymazdım o işıqlı gözlərinə,
Gözlərin o gözlərdir, – desəm olar yalan, gözəl.

Bu xəta sənin xətan, mənim əsla yox günahım,
Eşitdim söyləmişən məndən gəlib bəlan, gözəl.

Peşman olduğunu etiraf etdin Xanlara,
Mən səni sevsəm belə, get ayrı gəz, dolan, gözəl.

* * *

Heyif sənə, ey gözəl, milyon kərə heyif sənə,
Dəfn etdin eşqimizi birdən-birə, heyif sənə.

Səni sərməst eləyən nəfsin olubdur, bilirəm,
Aldanıb eyş-işrətə, uydun zərə, heyif sənə.

Gördünmü yox səadət, yoxsa məhəbbət, a zalım,
İndi yüz loğman gələ, olmaz çarə, heyif sənə.

Səni sevmək xətamı, a könlümü al qan edən,
Sən məni layiq bildin bu məhşərə, heyif sənə.

Bənzəyirdin təptəzə açılmış bir qızılgülə,
O hissiz qoxlayaraq atdı yerə, heyif sənə.

Dolmuşam bulud kimi, yağmağa yer axtarıram,
Sirdaş eylədin məni qəm-kədərə, heyif sənə.

Sən vəfasızlıq edib Xanları çox ağılatmışan,
Deyirəm heyif sənə, ey qəm-xarə, heyif sənə.

* * *

Eşqdən başqa cismimdə bir ayrı can yox, ey sənəm,
Könlümdə eşqdən qeyri özgə canan yox, ey sənəm.

Məndə məndən, gözəlim, əsər, əlamət qalmayıb,
Məndə səndən savayı sahib məkan, yox, ey sənəm.

Elə bil yox olmuşam, ruhumda var olan sənsən,
Özünü mənim kimi bir unudan yox, ey sənəm.

Ləkə düşmüş üzünə, atəşindən yanıbdır ay,
Eşqdən gecə-gündüz belə yanan yox, ey sənəm.

Gah bir atəş dağıyam, gah göz yaşı ümmanıyam,
Odu nu söndürəcək elə ümman yox, ey sənəm.

Eşqindən merac etdim, yüksəldim uca göylərə,
Dövrəmdə sən tək gözəl huri-qılman yox, ey sənəm.

Dedilər mən Xanlarım, dedim: – xəta etməyiniz.
Sənə ki, əyan, məndə məndən nişan yox, ey sənəm.

* * *

Sən səxavətsən, səxavət, gözəlim, məndən mənə,
Sən əmanətsən, əmanət, gözəlim, məndən mənə.

Gözlərim izn verdi, könlümü, məkan eylədin,
Sən sədaqətsən, sədaqət, gözəlim, məndən mənə.

Göz yaşım qısqa nmadı səni ürək atəşimə,
Sən hürriyyətsən, hürriyyət, gözəlim, məndən mənə.

Nəğmə idin qəlbimdə, dilimdə əzbər olmusan,
Sən şəriyyətsən, şəriyyət, gözəlim, məndən mənə.

Könlüm mürşidi eşqin, əqlimi kamil eylədi,
Sən ülvyyətsən, ülvyyət, gözəlim, məndən mənə.

Ürəyim, ruhum, fikrim, sözüm, əməlim oldu pak,
Sən qütsyyətsən, qütsyyət, gözəlim, məndən mənə.

Xanların aləmdə bir şeyə heyrəti qalmamış,
Sən son heyrətsən, son heyrət, gözəlim, məndən
mənə.

* * *

Zəncirdəyəm, zəncirdə, qoy könlüm fəryad eyləsin,
İstəməm kimsə məni bu eşqdən azad eyləsin.

Ürəyim viranələr dünyasının paytaxtıdır,
Hünəri varsa yarın, qoy məni abad eyləsin.

Mən səfa görmüş idim, cəfa nədir, bilməzdim heç,
Naşıyam, qəm evimi tikməyə ustad eyləsin.

Həs-rəti yaz yağışı leysana dönsün, ya rəbb,
Gözlərimin yaşını daima gürşad eyləsin.

Burulmuş saçlarına taleyimin oxşarı var,
Bəxti kəm aşiqinə yanağın imdad eyləsin.

Yarımların surətini daşlara nəqş etmək üçün,
Tanrımız "Qız yurdu"nda məni də Fərhad eyləsin.

Ey Füzuli, cahanda sən sən qəzəlin sultanı,
İzin ver, səndən sonra Xanlar da bir ad eyləsin.

* * *

Dərddən qaçarsan əgər, özünü məhbəsdə tut,
Dilərsən sağalsın dərdin, üzünü dərdə tut.

Gözəl, aç üzünü, aləm çıraqbən olsun.
Saçının hər telini o çırağa pərdə tut.

İstəyirsən hörmətin ucalsın xalq içində.
Ağlını sən dilinə daima sərkərdə tut.

Aşiqin rüzisidir göz yaşları, ey könül.
Düşməsin biri yerə, gövhəri gövhərdə tut.

Tarzenin sinəsində cana gəldi pərdə də,
Məcnunun naləsinə ağlayır simlərdə, tut.

Neçə arı bal çəkir güllərin dodağından,
Sən də ağzından çıxan sözünü sərkərdə tut.

Xanlar, fəhmin ilə döz nazına cananın,
Uyma rəqib sözünə, səbrini ləngərdə tut.

* * *

Dodağından can alan vüsalını istəyirəm.
Məni odlara salan vüsalını istəyirəm.

Elə sıx ki, ey gülüm, ağrısı üzsün canımı.
Dışınla al qan olan vüsalını istəyirəm..

Dilin dəysə dilimə, tabım qalarmı, bilmirəm.
Dilinlə bal-şan olan vüsalını istəyirəm.

Məni sevdüyündənmi qısqandın, ey yar, özgəyə,
Həsətimdən yanılan, vüsalını istəyirəm.

Ey nazənin, ürəyin mənə gəl-gəl dedi, fəqət,
Baxışınla danılan vüsalını istəyirəm.

Bağrımın başı yara, gəl məlhəm qoy sən yarama,
Sözümdə yoxdu yalan, vüsalını istəyirəm.

Xanlaram, dar ağacım olsan belə bir anlığa.
Qətlimə fərman olan vüsalını istəyirəm.

* * *

O gözəl aləmdə təkdir, nazı yüz, heyranı yüz,
Başına hey dolanan pəri yüz, qılmanı yüz.

O füsunkar camalı kimləri həlak etmədi.
Evi Kəbə evidir, qapısında qurbanı yüz.

Gözləri bir ovçudur, şikarına rəhm eyləməz,
Zülmü yüz, əzabı yüz, işgəncəsi, zindanı yüz.

Dodağından incilər, mirvarilər səpdi o gül,
Sözü quran ayəsi, aşkarı yüz, pünhanı yüz.

Nə əcəb səhər mehi toxunubdur saçlarına,
Görürəm hər telinin qiyamı yüz, üsyanı yüz.

Xanlara, aşiq gərək dözsün yarın işvəsinə,
Hər gülün ətri gözəl, dövrəsində tikanı yüz.

* * *

Eşqimin isbatına yox ehtiyac, ay gözəlim.
İstəsən ürəyimi apar xərac, ay gözəlim.

Qoy piri Sənan kimi qapınızda çoban olum,
Dərdimin təbibi sən, eylə əlac, ay gözəlim.

Bir gözəllər sultanı deyim sənə, çox yaraşar,
Gözəllik yarışında başına tac, ay gözəlim.

Göstərib camalını həddini bildir günəşə,
Qaranlıq dünyamıza bir işıq saç, ay gözəlim.

Mənə sən çox demirəm, iynə dəliyindən keçən,
Bir ümid işığı ver, könlümü aç, ay gözəlim.

Buxağın qara bənzər, yanaqların nar kimidir,
Saçın dağ şələləsi, qulac-qulac, ay gözəlim.

O ahu baxışların edər peyğəmbər Xanları,
Hər gecə eşqin ilə edər merac, ay gözəlim.

* * *

Bisutunda dırnaqları Fərhada tişə idi,
Daima odlarda yanmaq Məcnuna peşə idi.

Şahın kef məclisində gözəllərlə əylənən,
Eşqi bir əyləncə sayan Xosrova nəşə idi.

Hərgah Qəsri Şirində o, illərlə əsir qalan,
Zəmanə bir zülmət daşı, Şirin bir şüşə idi.

«Ələon dağı»nda yalnız qaldı Zərdüşt peyğəmbər,
Fəqət bir mağara ona sevimli guşə idi.

Məryəmin bətnində İsa, ancaq o bakirə qız,
Könlünü odlara salan həməən o əndişə idi.

Dedilər uzağa getmiş, nə çarə edim, ya rəbb,
Xanların vüsal ümidi yarla görüşə idi.

* * *

Gözəlim, qönçə gülüm, halı pərişan gedirəm,
Nazına, işvənə qarşı edib üsyan, gedirəm.

Kimlər öyrətdi səni, dilinə dil verən kimdir,
Lərzəyə gələn dağam, içimdə vulkan, gedirəm.

Nə üçün bu dostluğu rəva bilmədin sən mənə,
Tökülən göz yaşımı eylədin ümman, gedirəm.

Bu yaralı könlümün gövhəri sən, incisi sən,
Nəyimə gerek mənim təxti-Süleyman, gedirəm.

Ahımdan uçulardı yaxın olsaydı Bisutun,
Qoyardım fəryadıyla Fərhadı heyran, gedirəm.

Eşqindən dönmüş idi ürəyim bir gülüstana,
Eylədim qədəminə sinəmi meydan, gedirəm.

Xanlaram, bir quş kimi səmalarda süzərdim hey,
Qırılmış qanadlarım, tozlara, büryan, gedirəm.

* * *

Tanrının "Ol" əmrindən yaranmışdır dünya guya,
Yeri bir gövhər kimi gizlətməmişdir dərya guya.

Nadanlar inandılar yuxuya həqiqət kimi,
İnsanın taleyindən xəbər verir rəya guya.

Yalana bəzək vuran dara düşərkən söyləmiş,
Şeytanın əməlidir yalan guya, riya guya.

Kəskindir qılıncdan söz, belə demiş aqıl kəslər,
Ayıldar yatmışları, versən sözə ehya guya.

Leylinin gül üzünə qarşı, gülüm, qanlar içrə,
Məcnunun göz yaşları axıb döndü çaya guya.

Tanrımız çox sevsə də insanlığı, belə demiş,
Xaliqdən cəza alar kim nəfsinə uya guya.

Xanlar, yüz il yaşayan bərk yapışdı bu dünyadan,
İnanma bu qarıdan, bu gənc qızdan doya guya.

* * *

Gözünün qarasında batmaq, – səadətim mənim,
Körpə tək qucağında yatmaq, – səadətim mənim.

Yolunda cəfa çəkib, sonunda Sənan kimi,
Özümü qayalardan atmaq, – səadətim mənim.

Şahisan, sultanisan, sən könlümün, sənin üçün,
Canı can bazarında satmaq, – səadətim mənim.

Külək olub girəydim saçlarının arasına,
Telini qarışdırıb-qatmaq səadətim mənim.

Qədəm basdığı məkana başımı qoymuşam, yar,
Ayağının tozunu udmaq, – səadətim mənim.

Könlümün atəşilə sənə bakirə könlündə,
Bir məhəbbət ocağı çatmaq, – səadətim mənim.

Xanlaram, səndən ötrü mən də divanə Məcnunam,
Vüsalın sevincini dadmaq, – səadətim mənim.

* * *

Gülüm, möhnəti yoxsa, bir eşqin qiyməti olmaz,
Yollarda şam olmayan gözlərin həsrəti olmaz.

Bir qapı açılarsa hər döyənün üzünə, yar,
O qapını qızıla tut, onun hörməti olmaz.

Hər eşq öz əzabından çox ucada qərar tutmuş,
Çünki eşq yaradandır, yaradanın bədi olmaz.

Bir ürək ki, kül olmuş atəşində məhəbbətin,
İçində küldən qeyri özgə bir sərvəti olmaz.

Bir iynə dəliyindən keçməyə bir can eşq üçün,
Bisutunda Fərhadın nəqşinə heyrəti olmaz.

Əsl aşiq Məcnun kimi kamil olarsa eşq üçün,
Cananını sevən bir aşiqə nifrəti olmaz.

Xanlar, eşqlə aləmə can verib o böyük ustad,
Fəqət eşqdə kimsənin sənə tək qüdrəti olmaz.

Sevirəm mən səni, ey nazlı nigar, gəl, gəl, gəl,
Gözlərim gözlərinə oldu şikar, gəl, gəl, gəl.

Fəraqımdan yatmadım sübhə qədər gecələr,
Qalmayıb məndə daha səbrü-qərar, gəl, gəl, gəl.

Bir payız yarpağı tək titrəyir hey ürəyim,
Viran olmuş könlümü çıxdı qubar, gəl, gəl, gəl.

Sən qala tikmiş idin şahlar kimi dövrəmdə,
Fərhadam, külüngümlə uçdu divar, gəl, gəl, gəl.

İki leykək yaşadı bir yuvada illərlə,
Sevgidə, məhəbbətdə səadət var, gəl, gəl, gəl.

Eşqin havası ilə köksüm o qədər dolmuş,
Bir şarı uçan görsən, mənəm o şar, gəl, gəl, gəl.

Canımı almaq üçün gəlirsənsə gəl, ey gül,
Yolunda çox acılar çəkdi Xanlar, gəl, gəl, gəl!

Səni qısqandım aya, bu aya xəcalət verər,
Aşiqin qısqanclığı aşiqə əziyyət verər.

Elə bir müəllim ki, ona şagird olan bilər,
Məktəb eşq məktəbidir, dərşini məhəbbət verər.

Düşsə odu qəlbinə gör necə inqilab edər,
Cahilə ədəb, ərkan, qanacaq, mərifət verər.

Səbri olmayan kəsi döndərər səbir daşına,
Nazildər qarışqa tək, o ziyada möhnət verər.

O qədər sev gülünü həlakın əlində olsun,
Gözəllər qurban gedən aşiqlərə xələt verər.

Gücü, qüdrəti eşqin Bisütunu parçaladı,
O, ilahi sirridir, Fərhadə dəyanət verər.

Xanlaram, bağlanmışam sənin eşqinlə dünyaya,
Dünya bir bütəndir, eşqin ona həyat verər.

* * *

Bağışla, ay gözəlim, qısqanmışam sənə səni,
Güzgümü salmış idi mələk surətinə səni?

Dedim, sındırım onu, çiliclənsin ayağında,
Düşündüm hər qırığı əks edəcək yenə səni.

Sən girsən bütخانəyə, vallah bütlər cana gələr,
Vaz keçib tanrıqdan, salacaq çətinə səni.

Sən elə gözəlsən ki, mümkünmü heyran olmayım,
Bütümü yaratdım mən, qısqandım bütünə səni.

Qorx sabah küləyindən, ey güllərin şahzadəsi,
Alaraq qucağına aparar səmtinə səni.

Gözəllik özü tanrı, yaratdı öz qüdrətindən,
Göstərdi rəqib kimi tanrı qüdrətinə səni.

Xanlaram, hicrin bitdi, vüsal çağın yaxın, gülüm,
Aman bəd nəzərlərdən, çox görməsin mənə səni.

* * *

Cism içrə can pakdırsa xəzinə bil o qəfəsi,
Qönçə nahaq gizlətmişdir, qıracaq gül o qəfəsi.

Ürək bağlarsa yolunu, söz incisi pünhan olmaz,
Almaz uclu iynəsiylə açandır dil o qəfəsi.

Cahillərə evi dünya, aqillərə dünya zindan,
Tərk edərkən peşman olur dustaq könül o qəfəsi.

Dövrəsində daş hörəni yanğısıyla mum elədi,
Ahəstəcə yavaş-yavaş sökdü "Zabul" o qəfəsi.

Gülün eşqi ağıldar hey o aşiqi gecə-gündüz,
Öz yanğılı nəğməsilə ağılar bülbul o qəfəsi.

Xanlar, sən ki, divanələr mülkündə xaqan deyilsən,
Nədən ötrü canın edər belə xəzəl o qəfəsi.

* * *

Ey saqi, mey ver mənə, meyin ləzzəti ayırır,
Mey içib xumar olan könlün işrəti ayırır.

İstəyirəm unudum bir gün də olsa dünyanı,
Eşqin sərməsti ilə meyin sərməsti ayırır.

Yuxularda uçmağa adət eylədim doğrusu,
Röyalarda görünən gülün surəti ayırır.

Mey içib öz eşqimi o yara izhar eylədim,
Meyin nəşəsi ayır, eşqin möhnəti ayırır.

Hər bəla gəlib mənə, yalnız gözəllərdən gəlib,
Aşiqə surət verən meyin qüdrəti ayırır.

Məcnunun meyi idi gözlərindən axan qan-yaş,
Yox idi özgə varı, demə sərvəti ayırır.

Saqi bir cam gətirdi, Xanlar, o Cəmsədin camı,
İç, o Xəyyamdan qalib, onun şöhrəti ayırır.

* * *

Eşqimə qanad verən nazlı nigarım, səninem,
Ruhuma həyat verən sevgili yarım, səninem.

Səni sevdim nə qədər hicranlı gecələr bilir,
Ürəyimdə atəşim, saçımda qarım, səninem.

Canımı əsir kimi mən sənə təslim eylədim,
Özgə bir qərarım yox, ey hökmdarım, səninem.

Ay şahidlik eylədi bizim təmiz eşqimizə,
Ey könlümün günəşi, əhdim, ilqarım, səninem.

Əzabın xoşdur mənə, zindana desən, girərəm,
Mən qartal, sən uca dağ, enməz vüqarım, səninem.

Təbiət sənə vermiş elə gözəllik, a gülüm,
Lələmi, nərgizmisən, gözü xumarım, səninem.

Bir axşam bağlarında yar qayıdıb mənə dedi:
- Vüsalın yaxın daha, tələs Xanlarım, səninem.

* * *

Gözəlim, yerişinə canımı qurban demişəm,
O ahı baxışına yüz dəfə heyran demişəm.

Gözünün işığında tutuldu gözlərim, ya rəbb,
Mən çaşıb gözlərini gözümə dərman demişəm.

Qara bir mələk kimi mənə sarıldı gecələr,
Bu mələyin qoynuna qaranlıq zindan demişəm.

Hicranın hey qıvrılan ilana dönmüş dövrəmdə,
Mən ona ürək dostu, əziz bir mehman demişəm.

Səbrim damla qədərdi, nədən döndü ümmana,
Çünki eşq müəllimin, o Piri-Sənan demişəm.

Qədəm basdığı yerdə üzümün də nəqşi qalıb,
Mən o məkana, gülüm, müqəddəs məkan demişəm.

Xanlaram, atəşlərdə yanmağı peşə etmişəm,
Sənin eşqindir verən can quşuna can, – demişəm.

* * *

Günümü qara etmiş sənin o qara gözlərin,
Aşiqi səhralarda qoymuş avara gözlərin.

Bilməzdim hicran nədir, eşqin cazibəsi nədir,
Yuxumu ərsə çəkib, etməz bir çarə gözlərin.

O qara ümməndə mən, yol açarammı, bilmirəm,
Məni gedər-gəlməzə bəlkə apara gözlərin.

Bir sultandır taxtında, hər kirpiyin şahin quşu,
Keyfi gəlmiş, a gülüm, çıxmış şikara gözlərin.

Bir sevda dəlisiyəm, aləmdə məşhur olmuşam,
Qorxuram rişxənd etsin mənim tək xarə gözlərin.

Belə bir gözəlliyin izahı heç mümkünmüdür,
Cismimi cəllad kimi çəksin qoy dara gözlərin.

Xanlaram, öləydim kaş gözlərinə baxan yerdə,
Nə ola dirildəydi məni dübarə gözlərin.

* * *

Məcnuna mehman olmağım sənin üçündür,
Sənan tək çoban olmağım sənin üçündür.

Əsdi küləklər, ürəyim atəşlər içrə,
Odlarda viran olmağım sənin üçündür.

Fərhad kimi nəqş eylədim daşlara səni,
Daşlara heyran olmağım sənin üçündür.

Ağlım mənə vaz keç dedi divanəlikdən,
Ağlıma zindan olmağım sənin üçündür.

Qoy kirpiklərin yaraləsın məni zalım,
Qanıma qəltan olmağım sənin üçündür.

Çox rişxənd edib mənə, töhmət də vurdular,
Fənaya nişan olmağım sənin üçündür.

Xanlaram, məni eşqin göylərə qaldırıb,
Fələyə meydan olmağım sənin üçündür.

* * *

Hicrində yandı könül, ey nazlı yar, gəl, sənsizəm,
Yanağı dağ laləsi, gözü xumar, gəl, sənsizəm.

O qədər yar çağırdım, səsimdən daşlar ağıladı,
Dağların sinəsinə endi qubar, gəl, sənsizəm.

Şumladı qəm kotanı daim mənim ürəyimi,
Səbrimlə mən onu da etdim şıkar, gəl, sənsizəm.

Bağrımın başı yara, bu dərdimin yox çarəsi,
Bir sənin ağuşunda dərmanı var, gəl, sənsizəm.

Dilimin əzbərisən, ey canımı alan gözəl,
Gecə-gündüz adını etdim şüar, gəl, sənsizəm.

Elə atəş içrəyəm, yananlar yandı halıma,
Gəl, sevgilim, yox daha səbrü-qərar, gəl,
sənsizəm.

Gəl, ayağında başımın yerini saxla, gülüm,
Çün sən qurbanındır Məcnun Xanlar, gəl,
sənsizəm.

* * *

Rəqib olmadım dilinə, sevməsəydim dodağını,
Dodağının yanından heç dilin kəsməz ayağını.

Başımı saldı bəlaya, dodağıma keçən atəş,
Qalamışam ürəyimdə o atəşin ocağını.

Nə hər dildən olar xəncər, nə hər dodaq səninkidir,
Sinəmi sipər etmişəm, gülüm, endir bıçağını.

Bu davamız az imiş ki, dodaqların yaman olmuş,
Biri deyir məni çox sev, biri deyir çək dağını.

Dilin bal içində üzər, mən kənarda odlanaram,
Məqam düşəndə öpmüşəm dodağını, yanağını.

Dodağının qiymətini dilin çətin bilsin, gülüm,
Ev sahibi özü üçün isti edər otağını.

Nəfəsimlə çıxan atəş uzaqlardan görünür ki,
Xanlaram, məskən etmişəm səhraların qucağını.

* * *

İnsana ləyaqət binadan gələr,
Əxlaqi naqislər zinadan gələr.

Ata da istəyər öz körpəsini,
Övlada nəvaziş anadan gələr.

Gərək tanrısına şükr etsin aşiq,
Bəlası bir gözəl sonadan gələr.

Hikmət süfrəsini açanda müdrik,
Cahilin yadına çinədan gələr.

Ayaqlar altında sürünər ilan,
Qartalın sədəsı ucadan gələr.

Boşuna gəlməyib kimsə dünyaya,
Arzudan, sevgidən cana can gələr.

Bir şam sönməyibse fələkdən, Xanlar,
O şamın yanması Xudadan gələr.

* * *

Deyirəm şərab içim, bəlkə unudum dünyanı,
Sərxoşlar fərq eyləməz meyxanə ilə zindanı.

Fırlanır gecə-gündüz dəyirman daşı sinəmdə,
İstəram aram görüm bu fırlanan dəyirmanı.

Bir az zövq alım mən də, könlüm şad olsun aləmdə,
Əgər səfası yoxsa, qəm çürüdər hər insanı.

Doğsa içimdə günəş, dərd özü baş alıb gedər,
Onun isti nəfəsi qovar dağlardan dumanı.

Kim yıxsın qəm divini, adını bir qəhrəman yaz,
Qəmindən ölənin gördüm nəyə çəkən bir aslanı.

Şərabın cilvəsində nəşələndi məclis əhli,
Şərabə meyl etmədim, olmadım şərab heyranı.

Xanlaram, cahillərin tənəsindən incimədim,
Vay ona cahil ola aqillərin sarıbanı.

* * *

Görəndə ay üzünü "Allahu əkbər" demişəm,
Saçının hər telinə müşk ilə ənbər demişəm.

Gözlərim Bisutundur, surətinin nəqşi orda,
Ayağının tozuna toz deyil, şəkər demişəm.

Kaş kipriklərin qədər yaxın olaydım gözüne,
Bu gözəli yaradan tanrıya zərgər demişəm.

İçim boş xanə idi, kimsəsiz səhralar kimi,
Sənə cana can verən qiymətli görvhər demişəm.

Sən qızılgül, dövrəndə tikanın olaydım sənin,
Çün yolunda canımı oxlara sipər demişəm.

Məcnunun göz yaşları atəşini söndürmədi,
Mənim göz yaşım ilə dəyirman işlər demişəm.

Fərhadın külüngündən qopan daşları öpdüm hey,
Xanlaram, o daşları dürrə bərabər demişəm.

* * *

Ey könül, yanmaq üçün sən o şama pərvanə get,
O yarın ayağına Məcnun kimi divanə get.

Eşqin zəncirində olmaq səninçün azadəlik,
Bəlkə gözləyir səni o gözləri məstanə, get.

Fərhad çapdı dağları, məhəbbətilə Şirinin,
Qorxma rəqib felindən o meydana mərdanə get.

Yoxdur eylə bir təbib dərdinə çarə eyləsin,
Dilərsən səhhət əgər o gözələ dərmana get.

Eşq ilə nizamlandı ərşin çərxi, dünya evi,
O gövhər can evinə can verən bir dürdanə, get.

Can alan bir aşiqin insafı da olsun gərək,
Qurban istərsə səni, ayağına qurbana get.

Bülbülə gülün nazı verdi yuxusuz gecələr,
Yar verirə fərmanı, Xanlar, sən o fərmana get.

* * *

Eşqin bir almaz kimi elə saldı naxışı,
Nə acəb sənə oxşar belə sinəmin daşı.

Qorxuram bir daş sənə rəqib ola, gözəlim,
Araya kin girməsin, istəmirəm savaşı.

Bilməz idim eşq nədir, surətin olmasaydı,
Bəlkə bəxt ulduzusan, bəlkə tale qarğıışı.

Elə tərəvətlisən, zaman səndən yan keçə,
Baharı sənə qalsın, mənə də qarlı qışı.

Ulduzlar da qısqaqar sənin gözəlliyini,
Qoy başına ələnsin, bir səadət şabaşı.

Necə qıyqacı baxdın, mən özümü itirdim,
Yüz il keçə ömrümdən, unutmam o baxışı.

Gülüm, axtarma əbəs, tapa bilməyəcəksən,
Varmı eşq aləmində Xanlar kimi bir naşı.

* * *

Ey saqi, mey ver mənə qoy əlimdə cam ölüm,
Yanıram atəş içrə olmadım aram, ölüm.

Tapdı eşqindən əlac, eşqin qəmindən xəstələr,
Ürəyim qəm dağıdır, almadı bir kam ölüm.

Əsdi səmum yelləri ruhumda qopdu fırtına,
Püskürən bu vulkanı kim eylər ki, ram, ölüm.

Dolandım pərvanə tək mən o yarın başına,
Baxmadı mənə sarı bir kərə o şam, ölüm.

Tökülən göz yaşımı kimsə görməz meyxanədə,
Burda hamı xürrəmdir, qoy mən də xürrəm ölüm.

Həsəti xəncər kimi sinəmdə yüz yuva açmış,
İstəyirəm daima qan versin yaram, ölüm.

Xanlaram, eşqinlə mən möhnət səhrasında xaram,
Heç peşiman deyiləm, yoxsa da bir çarəm, ölüm.

* * *

Dadmışam dodağını, gör nə qiyamət etmişəm,
Mən bu atəşgahımda haqqa ibadət etmişəm.

Bütlərə tapınmazdım, burda atəş də, büt də var,
Atəşi, bütü görüb haqqa xəyanət etmişəm.

Dodağından bal yığan bir arıdan fərqim nədir,
Bu şəkkər mədəninə açmağa cürət etmişəm.

Nə əcəb sərxoş deyil dilin belə məhəbbətdən,
Baxıb dilinə, gülüm, mən də cəsərət etmişəm.

Bəzən də qısqanmışam o incitək dişlərinə,
Sonra özüm özümü inan, məzəmmət etmişəm.

Hər gün bir salam göndər eyvanından mənə sarı,
Titrəsin dodaqların, deyim bir ülfət etmişəm.

Xanlaram, inanmazdım eşqin böyük qüdrətinə,
Çox asan əsir olan könlümə heyrət etmişəm.

* * *

Gözlərim məktub idi, yazmış idi könlüm sənə,
Bilirəm ki, mən onun oxunması zülüm sənə.

Oxunu göndər mənə yaralasin qoy sinəmi,
Oxunla bəlli olar yetişərmə əlim sənə.

Sənə verdiyi salam bir bəhanə gözüm üçün,
İstəyir səndən şikayət eyləsin, gülüm, sənə.

Kənardan baxıb durdum, tamaşa etdim üzünə,
Nə cəsarət eylədim, bir söz desin dilim sənə.

Xosrov deyiləm, sevim gah Şəkəri, gah Şirini.
Dünya bir yana dursun yenə mənim meylim sənə.

Bir nəğməkar bülbüləm, çox sevirəm qəm çəkməyi,
Bağlıdır gecə-gündüz bənim sənə, zilim sənə.

O yara həlakımla qovuşmağım mümkün olsa,
Deyərəm, öl, ey Xanlar, ölüm sənə, ölüm sənə.

* * *

Eylə tutdu könlümdə yarı-mehriban ayaq,
Dedim açmış sinəmə cənnəti-rizvan ayaq.

Kirpiyin qanım ilə rəsm çəkməyi xoşladı,
Vücudumun üstünə aldı gülüstan ayaq.

Sevgimin yaz günəşi işığı gur etmiş,
Qəlbimin qapısından kəsməyir hicran ayaq.

Pərvanənin eşqinə yanmaqdan ötrü vermiş,
Canının bahasına atəşlərə şam ayaq.

Demə payız selidir Çəngəsəni qərq edən,
Gözümün yaşı ilə alıbdır tufan ayaq.

Xanlaram, qəm dağında başım buludlar içrə,
Bəxtimə, taleyimə sözümə əfqan ayaq.

* * *

Seyrə çıxdım dağları, eşqindən dağlar dəli,
Naz etmisən güllərə, nazından bağlar dəli.

Bir qərib səhradayam, dövrəmdə bir kimsə yox,
Yəqin səhra bilməyir qoynunda saxlar dəli.

Hüsnünə mail olan aşıqlərə gözün qəfəs,
Saçının hər teli bir zəncir ki, bağlar dəli.

Səhərin dodağında bir ləldir qızıl günəş,
Cismimi bir ləl edən o gül dodaqlar dəli.

Bu divanə sevgidən bir xeyir görmədim heç,
Mən ağıllı, bəs nədən köksümü dağlar dəli.

Sən uca Cəngəsədə, Fərhad Bisutundadı,
Dövrən fitnəkar qarı, eşqinə ağlar dəli.

Könlümün atəşini söndürən göz yaşı var,
Gözəlim, eşqin ilə zənn et ki, Xanlar dəli.

* * *

Gözəlim, aç üzünü, eyvandan sallan mənə sarı,
Qoynun cənnət bağıdır, alınmaz qalan mənə sarı.

Baxıb gül dodağına inan ki, şəkər olmuşam mən,
Saçının hər teli bir qıvrılan ilan mənə sarı.

Gülüşün şimşək kimi başdan ayağa məni kəsdi,
Elə saraldım, dedi: dövrəmdə olan, mənə sarı.

Bir mahir ovçu imiş sənin gözlərin, a zalım yar,
Mən sən qurbanınam, yaxın gəz, dolan mənə sarı.

Vaxt keçir, zaman keçir qoy vüsal dəmi bayram etsin,
Aç qulac qollarını, sevgilim, hər an mənə sarı.

Ey tanrım, şükür sənə, rəhm etdimi yarım mənə,
Nə əcəb nazla gəlir canımı alan mənə sarı.

Gülüm, eşq vadisində Məcnundan olmaz rəqib
mənə,
Xanlaram, məşhurluqda şöhrət ilə şan mənə sarı.

* * *

Ucalmasaydı göylərə biçərə Məcnunun ahı,
Hansı üzlə deyərdi ki, mənəm eşqin şahənşahi.

Nəfəsindən qopan atəş yandırardı şəhərləri,
Onun üçün səhralara yazıq apardı pənahi.

Belə məşhur olmazdı heç Məcnunun eşqi aləmdə,
Olmasaydı Nizami tək Kəbə evi səcdəgahi.

Leylinin göz yaşı idi dəniz dibində mirvari,
Gövhəri kandan çıxaran Füzulinin nə günahi.

Şairi büt etmədimi surəti büt olan gözəl,
Gözəlliği anlamadı kim zərə saldı tamahi.

Gözəllik mülkünün tacı o dilbərin başındadır
Ayrı bir silahı yoxdur, oxdur kamandır silahı.

Fərhad deyiləm ki, məni aldadasan, ey rəqibim,
Xanlar güvənir eşqinə, ümidlə açır sabahı.

* * *

Dostun səni sevdi ürəklə, ey dost,
Onu qarşıladsın çörəklə, ey dost.

Etibar qazandı, etibar etdin
Dostluğun işi yox kələklə, ey dost.

Dostunun çiyində zirvələr adla,
Ümidlə, arzuyla, diləklə, ey dost.

Dar gündə hayına çatandı sənin
Sonsuz məhəbbətlə, köməklə, ey dost.

Həyatda az deyil bədə dostları
Ayrı saxta dostu, gerçəklə, ey dost.

Dostdan əsirgəməz Xanlar canını,
Qalası olsa bir köynəklə, ey dost.

* * *

O qara gözlərinə bəxtimin ağı yazılıb,
Bəlkə aylı gecədə, bəlkə sübh çağı yazılıb.

Tanrının əmri ilə səni mənə, məni sənə,
Taleyimiz bəlkə bir Bisutun dağı, yazılıb.

Yoxsa zülmət daşısan, qaldırsam peşman olaram,
Yoxsa gözümə mənim "Xızır bulağı" yazılıb.

Bir çıraq olsam belə, daim yanında yanaram,
Çünki alımda mənim möhnət varağı yazılıb.

Bir eşqin nəfəsiyəm, yoxdu canımda ayrı can,
Cismimə Leyli külü, Qeysin torpağı yazılıb.

Həsətinlə qoşduğum nəğmələr dillər əzbəri,
Nalə çəkən bülbülə gülün budağı yazılıb.

Bunca dərd-qəmin ilə sən bəxtəvərsən, Xanlar
Çün baş qoyduğun yerə yarın ayağı yazılıb.

* * *

Mən şikayət eylədim, gülüm, heyrət, məndən mənə,
Araya qan düşməsin, çəkin sərhəd məndən mənə.

Bir eşqin dəryasında başqa bir şey tapılmadı,
Nədəndir göz yaşımı etmiş sərvət məndən mənə.

Bu eşqin ağılına mən şübhə etməyim, neyləyim,
Yara yox, məktubunu yazır xəlvət məndən mənə.

Həsətim Fərhad deyil, daşlara nəqş etsin səni,
İşini etmiş asan, çəkir surət məndən mənə.

Eşqin hiylə ilə yox arası, bu mənə bəlli,
Xosrovun aqibəti olub ibrət məndən mənə.

Xanlaram, mat qalmışam öz eşqimə, öz halıma,
Açmış cəhənnəmi, vəd edir cənnət məndən mənə.

* * *

Gözəlim hüsnünlə elə bir ad elədin sən,
Dedim viranə könlümü abad elədin sən.

İntizarın məni üzdü, bəs nədən gəlmədin
Gözlərimin yaşını hey gürşad elədin sən.

Gülüşünlə əlac etdin xəstələrə, ey gül,
Gəlişinlə bəlkə mənə imdad elədin sən.

Əfqanımın zərbəsindən yıxılar dağlar da,
Bunca fəryadımı görüb fəryad elədin sən.

Aşiqlərin səhralarda Məcnun tək verdi can,
Eh, məni də Cəngəsədə Fərhad elədin sən.

Xanlaram, bir zaman könlüm şagird idi eşqə
Atəşlər içrə onu da ustad elədin sən.

* * *

Gözəlim, məhəbbətim saçına bənzər bu gecə,
Sayrışan ulduzlar da tellərində zər, bu gecə.

Toxunsa yanağına isti səmum küləyi, bil,
Həsətli baxışındır üzündə gəzər bu gecə.

Görürəm göylərdə ay da yalqızdır mənim kimi,
O baxıb öz halına məni də süzər bu gecə.

Bir nəhəng ümmandır ki, ucu-bucağı görünməz,
Dağlar Nuhun gəmisidir tufanda üzər bu gecə.

Bir dostdur yol gedər, mən də onun sənişini,
Nisgili, qəmi ilə qəlbimi üzər bu gecə.

Çiçəklər də məst olmuş səadətindən, a gülüm
Bu yazın şəh damlası gülləri bəzər bu gecə.

Ömrünü alsə belə, peşiman olmaz heç zaman,
Nə hicranın əl çəkər, nə Xanlar bezər bu gecə.

* * *

Sənin ki, eşqinlə bu bədən yanır,
Daşa əl vurursan, daş nədən yanır?

Can quşu çırpınır atəşdə ey dost,
Əsliyə ver xəbər, de, Kərəm yanır.

Mən elə bilirdim kül olan mənəm,
Mənim dörd yanımda bu aləm yanır.

Kim isə dərini içinə yığmış
Kim isə mey içib hey xürrəm yanır.

Başımdan püskürür vulkanı eşqin,
Gözümdən tökülür yüz zəm-zəm yanır.

Leylinin eşqilə binəva Məcnun
Qəribin eşqilə Şahsənəm yanır.

Rəhm etmək Tanrıdan qalıbdır, ey gül,
Biçarə Xanlara eylə rəhm, yanır.

* * *

Göy üzündən ötən bulud yükün bir aləm yükü,
Dəvə bulud, öküz bulud, at bulud, yükün qəm yükü.

Göz yaşımdan bəhrələnib örtəcəkdir günəşi də
Siz ey payız küləkləri, aparın bu çəm-xəm yükü.

Suları gur eyləmişəm, çaylar dilə gəlib dedi:
-Şair qardaş, hal əhlisən, xoşdur bizə həmdəm yükü.

Dövrəm çəmənzar olubdur, yoxsa güllər susuz qalar,
Məni dərddən etmə azad, ürəyimə məlhəm yükü.

Mən ki eşqimdə kamiləm, ariflərdən dərs almışam,
Yüküm gövhər dürdanədir, deyildir sərsəm yükü.

Atəşimlə yanaşdır gur yağışım, fəqət, ey gül,
Öz ahımdır çiçəklərin yaxasında şəbnəm yükü.

Sübhə qədər hey cismimə batan iynədir gecələr,
Mən necə rahat olum ki, hər tüküm cəhənnəm yükü.

Xanlar, sən də qədəm qoydun Füzulinin meydanına,
Burda Tanrı pıçılısı kəlam yükü, qələm yükü.

* * *

Mənə nə gəlsə, gülüm, məndən gələr,
Sənə nə gəlsə, gülüm, səndən gələr.

Gələrsə eşqimizə bəla, gözəl,
O bəla həm səndən, həm məndən gələr.

İki daş arasında bitən sevgim,
Qismətinə bu həsrət nədən gələr?

Tanrı istərsə əgər möcüzəni
Qurumuş çeşməyə su birdən gələr.

Gövhəri ağuşunda sədəf bəslər,
Aşiqin göz yaşları dərddən gələr.

Bir öpüş dodağından ehsan eylə,
Adətdir can cövhəri durdən gələr.

Çox israr etdin, Xanlar, fərqi yox,
Yar sənin görüşünə hərdən gələr.

* * *

O qədər cövr etmişən, cismimi tük eyləmişən,
Dünyanın dərd-qəmini sən mənə yük eyləmişən.

Bir durna qatarı tək fikrim süzərdi göylərdə,
Dağıdıb nizamımı bölük-bölük eyləmişən.

Dilini almaz edib min kərə kəsmişən məni,
Qırıb şüşə könlümü çilik-çilik eyləmişən.

Su kimi axardım hey səssiz-səmirsiz, gözəlim,
Doldurub eşqin havasıyla köpük eyləmişən.

Mən ki Fərhad deyiləm, Bisutunu yarıb keçim,
Kəsərək taqətimi, dağları dik eyləmişən.

Yolum qıl körpüsüdür, necə keçim sənə tərəf,
Çox görüb onu mənə, sökük-sökük eyləmişən.

Xanlar, sənin üçün xoşdur eşqin əzabı da
Qəlbini qəmə məzar, eşqə beşik eyləmişən.

* * *

Bülbülü bəlkə də məşhur eyləyən qəfəs idi,
Eşqinə yanğı verən həsrət idi, məhbəs idi.

Əgər azad olsaydı bu qədər ağlamazdı heç,
Özünü Məcnun kimi rüsvay etmək əbəs idi.

Köksünü qalxan etmiş tikanların ordusuna,
Gülün bir təbəssümü onun üçün nəfəs idi.

Pərvanə tək dolanar gülün başına bülbül,
Eşqi bülbülə həyat, gül üçün bir həvəs idi.

O qədər fəğan etdi, tükəndi, səbri qalmadı,
Peşəsi gecə-gündüz xar ilə bəhsəbəhs idi.

Belə bilsəydi əgər, qəfəsi tərk etməzdi o,
Gülün cəfası ona əzab dolu bir dərs idi.

Gözəlim, sən Xanların qədrini bilmədin, nədən?
Sənə olan sevgisi ömürlük sənə bəs idi.

* * *

Nişan aldın, oxuna etdim sipər ürəyimi,
Çün könlüm istər oxun, oxun istər ürəyimi.

Qan verib kirpiyinə bağı gülüstan salaram,
Mənə xoşdur nə rəva görsən əgər ürəyimi.

Sən ovçu, mən ovunam, toruna düşmək səadət,
Tuş eylə gözlərinə bundan bəter, ürəyimi.

Baxışından bilirəm, nə dedin, "sevirəm" – dedin,
Fəqət hicran arada, üzdü, kədər ürəyimi.

Onu eşqin havası qaldırıb uca göylərə,
İpi öz əlindədir al, ay dilbər, ürəyimi.

Xalın tutulan günəş, yanaqların dan yeridir,
Kimsə əsir etmədi sən qədər ürəyimi.

Xanlaram, göz yaşlarım ayağının tozu ilə,
Görüşüb xoşhal etdi, bu xoşxəbər ürəyimi.

* * *

Ürəyim sevinmədi gözlərimin səfasına,
Gözlərim nəzər etməz ürəyimin cəfasına.

İki dostun arası sərin olmuş nədən belə,
Heyranam gözlərimin, ürəyimin vəfasına.

Biri öz baxışını o yara dərman göndərir,
Birin dərmanı yox, əlacına, dəvasına.

Birisi qəmdən qaçan, sərməst olan divanədir,
Birisi öz qəmini qatıb eşqin havasına.

Dedim: biçarə ürək səni dərdə salan gözlər,
Dönüb ehtiras adlı bir pələngin yuvasına.

Gözlərim vüsalına yetişir görməklə yarı,
Gülür hicran gecəsi ürəyimin nəvasına.

Xanlaram, bacarmadım gözlərimlə, ürəyimlə,
Necə gücü yetmədi Adəmin öz Həwasına.

* * *

Atdığın oxlar ilə könlümü aram etmisən,
Püskürən bir vulkanı sən nə gözəl ram etmisən.

Hər oxun ucunda var sənin şirin öpüşlərin,
Cismilə alıqdırır alışıq bir şam etmisən.

Fikrimi dustaq etdin öz behişt bağında, gözəl,
Özgə cür düşünməyi sən mənə haram etmisən.

Haçan dan ulduzu tək yox olmusan bulud içrə,
İşıqlı səhərləri qaranlıq axşam etmisən.

Gözlərin Leylilərə ustadlıq edərdi yəqin,
Sinəm bir ərəb çölü, eşqini ehram etmisən.

Eşqin can bağışladı cansız olan bir bədənə,
Dirilib İsa kimi təzədən adam etmisən.

Belə sərməst olmağı şairi hörmətdən salar,
Verib qəm şərabını Xanları Xəyyam etmisən.

* * *

Mən sənəmi aşiqəm, yoxsa sənin xəyalına,
Özüm də bilmirəm heç xəyalımın xəyalı nə.

Camalın çox dəyişmiş, heyif ki, yox o tər çiçək,
İndi rəqib deyilsən könlümdəki camalına.

O ilahi gözlər hanı, filsimə salmışdı məni,
Zaman yamanca qıymış sənin o cah-cəlalına.

Səni həyatda gördüm, titrəmədi ürəyim heç,
Cavab verə bilmədim gözlərinin sualına.

Surətinə can verdi içimdəki böyük ustad,
Əhsən ona, yüz əhsən, çəkdiyi xətti-xalına.

Ürəyim səssiz dəniz, təlatümə gəlməz daha,
Özü tamaşa edər öz səbrinə, öz halına.

Biz ayrı olsaq belə, eşqindir hakim könlümə,
Xanlar çoxdan qovuşmuş, gülüm, sənin vüsalına.

* * *

Canını almaq üçün o yara gəl minnət eylə,
Gözəlīm, nə olar, bir gözlərinə zəhmət eylə.

Önündə sinəm açıq oxlarını yağıdırmağa,
Mən təmənnə edirəm öz işində cürət eylə.

Vüsalın bəlkə mənə rəqib olmaqdan əl çəkər,
Həsərin xəncərinə sən qanımlı xələt eylə.

Kim ki sevdi eşqi çox, eşq betər aldatdı onu,
Cismimə dağ çəkməyi ürəyimdən xəlvət eylə.

Ağlı olsaydı əgər gözlərim sevməzdi səni,
Edirsən, qəm evimə göz yaşımı sərvət eylə.

Can verə bilsəm daşa, rəqibin ağladar səni,
Deyərdim yaratdığım möcüzəyə heyrət eylə.

Hər aşiq Məcnun deyil, hər şair də Xanlar Həmid,
Şairin sevgisini sən özünə şöhrət eylə.

* * *

O qara saçlarında bayram edir yellər bu gün,
Elə bil nəşəlidir, sevdalıdır tellər bu gün.

İllərin həsrətini onları yandırıb-yaxıb,
Gəlibdir vüsəl dəmi, gedibdir nisgillər bu gün.

Güllərin yaxasını küləklər açmış nə gözəl,
Oxuyur nəğməsinə güllərə bülbüllər bu gün.

Bulud örtür günəşi, günəş çıxır buluddan hey,
Gözlər duysaydı bunu, axıdardı sellər bu gün.

Yellərin öpüşündən saçların uçmaq istəyir,
Dönmüş bir divanəyə həsrətli könüllər bu gün.

Bəlkə bezmişdir daha daraqların sığılından,
Küləyin laylasını asta-asta dinlər bu gün.

Xanlar, bir uşaq qədər sənə cürətin olmadı,
Yoxsa asan olardı düşdüyün müşküllər bu gün.

* * *

Oxatan oxlarına mükafat verdi canımı,
Mey kimi içmək üçün şövq ilə tökdü qanımı.

Bir şiri ovlamağı özü üçün fəxr sayıb,
Mən bilirəm, gözlərin vermiş idi fərmanımı.

Sən ki təbibim idin nədən dağ çəkdin sinəmə,
İşə bax sevməliyəm – cəlladımı, loğmanımı.

Şəklini mənə görə qısqandı nədən, bilmirəm,
Söylədi guya ki, mən incitmişəm heyranımı.

Varlığım, yoxluğum da, gözəl, sənə əlindədir,
Gəl, isti nəfəsinlə abad eylə viranımı.

Bir quşam, çöp daşdım mən illərlə öz yuvama,
Ya ruhunla sev məni, ya da yanılt gümanımı.

Əmrinə Xanlar gəlib, sən də ondan ibrət götür,
Çünki mən insaf edib bağışlaram qurbanımı.

* * *

Gedirəm, ey nazlı canan, səndən peşiman gedirəm,
Könlümü bəyənmədin, ol özgəyə sultan, gedirəm.

Çəkdim qəmin badəsini başıma hər gün, hər gecə,
Tapılmadı bu dünyada dərdimə dərman, gedirəm.

Üzünü görməkdən ötrü gözlərimə yalvarmışam,
Ey gülüm, sənini işini etmişəm asan, gedirəm.

Daha cismin qalmayıbdır, ruhum sənə gərək deyil,
Nə yaxşı ki, sən yolumu etmişən rəvan, gedirəm.

Dağlar götürməz dərdimi, mən çəkəni, dağ çəkməsin,
Eşqinlə sinəm olubdur atəşə meydan, gedirəm.

Məni bir eşqin zənciri ayağına saldı sənini,
Bu əzabımla bağı qan, halı pərişan, gedirəm.

Xanlaram, keçə bilmirəm öz eşqimdən, öz canımdan,
Edirəm öz ürəyimi eşqinə zindan, gedirəm.

* * *

Vüsəlin qəm gətirdi, bu qəminin çarəsi yox,
Daha gözəlliyinin Məcnun tək avarəsi yox.

Adını yazdırmışam işvə, naz ilə sinəmə,
Daha bu Bisutunun hökm verən Darası yox.

Camalın bir ay kimi, fəqət bulud içindədir,
Məni incidən dilin, gözlərinin qarası yox.

Bu eşqin sevinci də itmiş dərd ümmanında,
Necə ki sel apardı, Xançobanın Sarası yox.

Səni sevsəm də belə, səni tərək etməliyəm,
Məni öldürər hicrin, ürəyimin yarası yox.

Cahilin nə işinə könlüm qan ağlar, ağlamaz,
Qəlbimdə, ürəyimdə nadanların sırası yox.

Xanların qəlbi sınıq güzgü kimi yüz bölünüb,
Üzünü, surətini əks etməyən parası yox.

* * *

Eşqini ömrümə gətirdi könlüm,
Onu atəş kimi bitirdi könlüm.

Nə gəldi başına gəldi özündən,
Özü öz zülmünü götürdü könlüm.

Uşaq tək aldandı şirin gülüşə,
Şirin gülüşünü itirdi könlüm.

Rahatlıq görmədi bir an dünyada,
Bəlalı başıma dərd verdi könlüm.

Bəlkə fırtınalar can verir ona,
Nədən fırtınaya əsirdi könlüm.

Nədən düşünmədi, yaxşıya, pisə,
Özünü köməyə yetirdi könlüm.

Xanlaram, dərslərini verə bilmədim
Onunçün məni də bitirdi könlüm.

* * *

Yolunu gözləməkdən səbrim daraldı, gəlmədin,
Bir payız yarpağı tək rəngim saraldı, gəlmədin.

Mən sənə güvənmişdim, ey başımın tacı gözəl,
Hicranın atəşində könlüm qaraldı, gəlmədin.

Ovladı ürəyimi o mahir ovçu gözlərin,
Dedilər ki, sevgilin daha var oldu, gəlmədin.

Nədən idi getməyin, səbəbini bilməyirəm,
Bu bəlalı başımı boran, qar aldı, gəlmədin.

Günüm ah-vayla keçir, dərmanı sənə dərdimin,
Gözlərimin yaşından sellər bar aldı, gəlmədin.

Bir zaman gün doğmuşdu, dan yerində arzuların,
Günəşli səmaları buludlar aldı, gəlmədin.

Yarın cəfası olar, zülmünü betər etməsin,
Könlünü Xanlar kimi sənətkar aldı, gəlmədin.

* * *

Yaraşar, saçlarına teli pərişan desəm,
İnciməzsən sənə mən ürəkdən bir can desəm.

Hakimdir ədasiyla gözəlliğin mülkündə,
Rəvadır ki, gözəlīm, gözlərinə xan desəm.

Hər yanağında yanır könlümü yaxan atəş,
Üzünün xoşu gələr ona yanan şam desəm.

Bir mahir ovçu kimi dillərdə dastan olmuş,
Yeri var qaşlarına can alan aslan desəm.

Aşiqi məst elədi inci kimi sözlərin,
Günah olmaz o şirin dilinə loğman desəm.

Qoynun cənnət bağıdır, kim duyacaq ətrini,
Bülbül ilhama gələr, hüsnünə heyran desəm.

Bir mələkmisən, gülüm, Xanlar üçün gəlmisən
Qınayar tanrı məni, mən sənə insan desəm.

* * *

İstəmirəm halımı, gülüm, pərişan edəsən,
Nə üçün həsrət çəkən qəlbimi al qan edəsən.

Öz ovçu gülüşünlə ovlayasan dərdi-qəmi,
Özün firavan olub, məni firavan edəsən.

Əlacsız xəyallara uyub tərək etməm dünyanı,
Adımı Məcnun kimi dillərdə dastan edəsən.

Eşqindən cəfa çəkdim, zülm etmək heç ədəb deyil,
O şirin sözlərini aşiqə ehsan edəsən.

Razıyam dodağının atəşində yanım, gözəl,
Nəinki oxlarına sinəmi nişan edəsən.

Başqa şey istəmirəm, ayağının tozu ilə,
Məni də bu cahanda mülki-Suleyman edəsən.

Taleyin verə sənə bir də fürsəti, Xanlar,
Yar ilə görüşməyə bir daha imkan edəsən.

* * *

Baxışların dəli ceyran baxışına bənzəyir,
Göz yaşların ilıq bahar yağışına bənzəyir.

Nədən olduq ayrı yollar yolçusu biz, bilmirəm,
Fəğan etmə, bu tanrının qarğışına bənzəyir.

Dahi rəssam, yaratdığın bir möcüzə, görmədin,
Yüz işığın fələklərin alqışına bənzəyir.

Xəzan olmuş bir bağçaya can versəm də canımla,
Rəngi solmuş qəmli payız naxışına bənzəyir.

Cavan idim, xəyallarım qartal kimi süzərdi,
İndi sinəm məni yaxan qurğuşuna bənzəyir.

Ayağının tozunu mən dərdimə dərman dedim,
Fəqət dünya bir mələyin ağışına bənzəyir.

Xanlar Həmid şair sə də, bil ki, seyid övladı,
O paklıqda, təmizlikdə qu quşuna bənzəyir.

* * *

Nə eylədi, gözəl im, bu dəli sevda eylədi
Adımı Məcnun kimi aləmdə rüsva eylədi.

Əwəl xoş üz göstər ib məni saldı kəməndinə
Sonra da qaçıb məndən yüz cürə cəfa eylədi.

Kərəmi arxasınca gəzdirdi hey diyar-diyar,
Xan Əsli qul Kərəmə guya ki, vəfa eylədi.

Elə sərxoş olmuşdu, bəlkə də meyxana bilib
Eşqi bir bül bül kimi sinəmdə yuva eylədi.

Mən eylə yanı m gərək, görüb gözümün yaşını,
Bəlkə də rəhmə gəlib dərdimə dəva eylədi.

Bilməzdim möhnət nədir, hicranın atəşi nədir,
Gözlərin bu həsrəti başıma bəla eylədi.

Siz bir gər dişə baxın, sözü keçmədi Xanların,
Tənbeh etdi könlünü, amma ki, xəta eylədi.

* * *

Göz-qaşın əlbir olub aşiqi meydana çəkir,
Boynuna zəncir salıb, fəxr etsin divanə, çəkir.

Şam bilməz ki, həlakı gecələrin əlindədir,
Onun da cəfasını biçarə pərvanə çəkir.

Həsətin atəşində yanmağım az imiş demə,
İndi eşqin gəmisini könlümü ümmana çəkir.

İki dost olmuş rəqib bir ədalı yara görə,
Biri abad eyləyir, birisi viranə çəkir.

Baharın nəfəsilə süslənir bağçalar, bağlar,
Bülbülün nəğmələri ruhumu eyvana çəkir.

Hər tərəf gül-çiçəkdir, fəqət bir heçdir bu aləm,
Məni hicran gecəsi, yarım imtahana çəkir.

Nə qədər naz etsə də, qoy bilsin o laləyanaq,
Xanlar eşqin qəmini səbr ilə mərdanə çəkir.

* * *

Səndən gələn bəladır qədərimin pərgarı,
Fələyin dəyirmanı mənle etdi nübarı.

Sinəm dür mədənidir, içində qəm gövhəri,
Hamıya versəm belə kimsə almaz bu varı.

Dedim, bir azad olum bu iztirabdan, fəqət,
Ürəyimin əlində əqlimin ixtiyarı.

Mənim yaşadığım bu ömür deyil, gün deyil,
Ruhum möhnət yüküdür, vücudum qəm hasarı.

Bar gətirən ağaca daş atanlar çox olar,
Bir cahil doğulaydım, neyləyirdim bu barı.

Dəyişdi illər məni, dəyişmədi taleyim,
Bəlkə belə yazılmış sona qədər qərarı.

Xanlaram, Nəsimiyə həsəd apardım, vallah,
Özünə bir ad qoydu, məşhur eylədi darı.

* * *

Ay eşqindən dəm vuran, eşqin dili lal olur,
Başında eşq olanın işi qalmaqal olur.

Eşq də bir gövhərdir, gövhər gövhərə rəqib,
Eşqi inləyən gördüm, harda cah-calal olur.

Çiçəklərin eşqiylə qatlanar min zəhmətə,
Onun üçün arının dodağında bal olur.

Eşqin qafil etdiyi uçar şirin yuxuda,
Pərdəsi açılınca hər şey xamxəyal olur.

Eşq hünərli kəslərə hünərini göstərər,
Çəkə-çəkə yükünü "əlif" qəddi "dal" olur.

Bir şairin könlündə doğmursa eşq günəşi,
Məhəbbətdən yazdığı yalnız ehtimal olur.

Xanlar, anladınmı ki, o vəfasız gözəlin,
Hər sözüne inanan sənün tək abdal olur.

* * *

Dedim könül, bir idrak et, keçirsən nə əcəb məndən,
Başım qeylu-qala girdi, istəyirsən ədəb məndən.

Bax, mərifət bağçasında bir tağ kimi başım yerdə,
Gözündə qəflət pərdəsi, görürsən hər səbəb
məndən.

Haçan sənə qulaq asdım, fəna oldu mənə dünya,
Eşidən deyiləm səni, heç eyləmə tələb məndən.

İlahi eşq, cismani eşq, hanı Məcnun, hanı Fərhad,
Bir salam da Nəsimiyə versin şəhri Hələb məndən.

"Mənim könlüm müəllimdir" deyən şair, sənə əhsən
Aşıqların dərs aldığı o diz məndən, məktəb məndən.

Mən bir səbr dəryasıyam, üzümdə qəm buludları,
Aldanma ki, yalan olar, desələr bu qəzəb məndən.

Mən Xanlaram, ariflərin məclisində sözümlə olsun,
Barı tanırım, kərəm eylə, qərar səndən,
mətləb məndən.

Cahillərə kef məclisi, aqillərə meydan dünya,
Qartallara əngin səma, bülbüllərə zindan dünya.

Kimi sərvət həvəsində, kimi eşqin qəfəsində,
Gələnə "xoş gəldin", dedin, gedən getdi uryan
dünya.

Səcdə edərsən günəşə, ay da səcdə edər sənə,
Nizam verən beylə verib, beylə qoyub mizan dünya.

Ağıl səndə, göz səndədir, əyri səndə, düz səndədir,
Həmişə son söz səndədir, sənsən verən fərman
dünya.

Asta güldün, usta güldün, "mənəm tanrı" deyənlərə,
Ariflər də sənə güldü, dedilər bir nadan dünya.

Sən pətəksən, biz arıyq, nə gətirdik sənə qaldı,
Bir itirdin, beş qazandın, a bağırı daş olan dünya.

Mən Xanlaram, gərdisindən dönə-dönə dərs
almışam,
Nə özüm var olacağam, nə də sən bir yalan, dünya.

Uşaq ikən şirin-şirin vədlərinə inanmışam,
Özüm də bilmədən, dünya, atəşinə çox yanmışam.

Bu aləmdən ürəyimdə bir heyrət hissi qalmadı,
Düşünürəm, elə mən də göylərdən düşən bir daşam.

Ya gözlərim açılmışdır, ya da gərdis belə idi,
Bəlkə elə nağıl olan yuxulardan oyanmışam.

Gecələrin olmasaydı mən də şair olmazdım ki,
Bahar mehi siğal çəkdi hisslərimə səhər-axşam.

Çəmənlərdə şəhə batıb, islanmışam dərələrdə,
Zirvələri arxa, dirək, qayaları dost sanmışam.

Təbiətlə söhbət edib boşaltmışam ürəyimi,
Burda böyük Xətəini, ulu Babəki anmışam.

Mən Xanlaram, son məkanım bu dağların
qoynundadır
Çox mətləbi, çox məramı söhbət içində qanmışam.

Qoşmalar

NƏ EDİR Kİ?

Qaş da gözlərinin təmənnasında,
Daş da gözlərinin təmənnasında,
Yaş da gözlərinin təmənnasında,
Yoxsa gözlərinde yaş nə edir ki?

Səni görən zaman çaşdım sözümlü,
İtirdim bir anda nədən özümü?
Əyilib tozuna sürtdüm üzümü,
Yoxsa ayağında baş nə edir ki?

Qara sənə aşiq, ağ sənə aşiq,
Çəmən sənə aşiq, dağ sənə aşiq,
Bülbül sənə aşiq, bağ sənə aşiq,
Yoxsa pəncərəndə quş nə edir ki?

Əsir yanağında bahar rüzgarı,
Gözündə dənizin göy dalğaları,
Özün saçlarına tökürsən qarı,
Yoxsa tellərində qış nə edir ki?

Alıbdır başını dəli tufanlar,
Dərin yarasından sızıbdır qanlar,
Divanə Məcnundur dağlarda Xanlar,
Sənə gəlmək üçün xoş, nə edir ki?

MƏN SƏNİN NƏYİNİ SEVİRƏM, GÜLÜM

Qartopu oynardıq qışda səninlə,
Bənövşə dərədik döşdə səninlə,
Sən şiltaq, inadkar, – eh bilə-bilə,
Mən sənin nəyini sevirəm, gülüm?

Deyim ki, göyçəksən, göyçək deyilsən,
Gözəllik bağında sən tək deyilsən,
Sən göylərdən gələn mələk deyilsən,
Mən sənin nəyini sevirəm, gülüm?

Yanımdan keçəndə baxmazdım sənə,
Səni düşünməzdim heç, inan mənə,
Hardan ürəyimə axdı bu nəğmə,
Mən sənin nəyini sevirəm, gülüm?

Mənimçün ötəri, nazlı gülüşdün,
Nədən atəş olub könlümə düşdün,
Mənmi dəyişmişəm, sənmi dəyişdin,
Mən sənin nəyini sevirəm, gülüm?

Xanlaram, bu gülü üzüm, bilmirəm,
Hicrinə bəs necə dözüüm, bilmirəm,
Məndən soruşma gəl, özüm bilmirəm,
Mən sənin nəyini sevirəm, gülüm?

MƏNƏ BAĞIŞLA

Gözünün yaşını sel eləyirsən,
Üzünü sulara yol eləyirsən,
Özünü odlarda kül eləyirsən,
Sən öz qəmlərini mənə bağışla.

Başım buludlarda donasıdır hey,
Sinəm qəm dağıdır, yanasıdır hey,
Taleyim daşlarda sınıasıdır hey,
Sən öz qəmlərini mənə bağışla.

Səadət uzaqdan süzəcək səni,
Kədər zəncirində üzəcək səni,
Fələk dəftərinə yazacaq səni,
Sən öz qəmlərini mənə bağışla.

Adını çevirən dastana mənəm,
Eşqində alışan pərvanə mənəm,
Sənə ürək verən divanə mənəm,
Sən öz qəmlərini mənə bağışla.

Yolun açıq olsun, sənindir qərar,
Gedişin könlümü edər tar-mar,
Apar sevincini özünlə apar,
Sən öz qəmlərini mənə bağışla.

NƏDƏN EŞQİN ŞİRİN OLUR GECƏLƏR

Dünya bizdən xəbərsizdir bu gecə,
Könlüm qəmsiz, kədərsizdir bu gecə,
Gözəlliğin qənirsizdir bu gecə,
Nədən eşqin şirin olur gecələr?

Ağaclar da qulaq asır bizlərə,
Ay salıbdır işığını üzlərə,
Mən qurbanam o ilahi gözlərə,
Nədən eşqin şirin olur gecələr?

Zərifləşdik, həlimləşdik, əzizim,
Çaylar kimi həzinləşdik, əzizim,
Göylər qədər dərinləşdik, əzizim,
Nədən eşqin şirin olur gecələr?

Gülüm, bizi kimsə görməz burada,
İndi bizik gözdən uzaq bir ada.
Yandır məni, ürəyimi yax oda,
Nədən eşqin şirin olur gecələr?

Ulduz ulduz nağıllaşan, göy gözəl,
Sevgimizə şahid olan ay gözəl,
Səni sevdim mən hər zaman, ay gözəl,
Nədən eşqin şirin olur gecələr?

GÖZƏL

Könlümün qapısı gözümdür mənim,
Gözümü odladın, gözümü, gözəl!
Sənə ürəyimi açmaq istədim,
Sözümü daşladın, sözümü, gözəl!

Bir məktub yollaram Xudaya səndən,
Eşqimi dilərəm sahib kərəmdən,
Bilmirəm qaçırsan nə üçün məndən,
Tanrı sənə yazıb yazımı, gözəl!

Bu sevda qəlbimin inci mədəni,
Səninçün yazıram mən öz nəğməmi,
Amandır, həsrətə öyrətmə məni,
Göz yaşım yandırır üzümü, gözəl!

Harda olursan ol, a boyu bəstə,
Gözlərim yoldadır, qulağım səsdə,
Gələrəm yanına sunğülər üstə,
Qoyaram qanımla izimi, gözəl!

Sənə məlum deyil eşqin qüdrəti,
Bəlkə gözləmərdin bu məhəbbəti.
Səninçün yanmağa bir ürək nədir,
Bir çıraq edərəm özümü, gözəl!

GÜLÜM

Məndən uzaqlaşma bilərsən, gülüm,
Sevgimdən qurtula bilməyəcəksən.
Eşqim yandıracaq səni həmişə,
Bir şirin danışib gülməyəcəksən.

Məndən küsüb getdin, bilmədin, ey yar,
Məndən ki, görmüşdün dostluq, etibar,
Bir də görüşdürməz bizi bu yollar,
Mənimlə üz-üzə gəlməyəcəksən.

İtirdin çox asan öz həmdəmini,
Verdin küləklərə vüsal dəmini,
Sən ev sevincini, sən öz qəmini
Bir daha mənimlə bölməyəcəksən.

Bəzən bu dünyadan qopardı bizi,
Şirin yuxulara apardı bizi,
Xatırlayan zaman sən eşqimizi,
Demə göz yaşını silməyəcəksən.

Getsən də, sən varsan hər diləyimdə,
Ruhum bir kamandır can köynəyimdə,
Hissimdə, duyğumda, öz ürəyimdə
Səni öldürsəm də, ölməyəcəksən.

OLARAM MƏN

Gözümün işığı sənin üçündür,
Mənə, «kor ol» desən, kor olaram mən.
Qəlbimin qapısı sənin üçündür,
Mənə kor ol desən, kor olaram mən.

Ən şirin nəğmələr sənin dilində,
Könlümün həsrəti sənin telində,
Ölümüm, olumum sənin əlində,
Mənə var ol desən, var olaram mən.

Sənsiz bu həyata məhəbbətim yox,
Sənsiz bu dünyada səadətim yox,
Sənə toxunmağa cəsəratim yox,
Mənə sarıl desən, sarılıram mən.

Sənsən bu ələmi gözəlləşdirən,
Gül öz aşıqinə etməzmi kərəm?
İstərsən yolunda canımı verərəm,
Mənə yar ol desən, yar olaram mən.

MƏNİM QOLLARIMI APAR ÖZÜNLƏ

Sənin saydığını saymamışdı heç,
İşvənə, nazına qıymamışdı heç,
Sənə sarılmaqdan doymamışdı heç,
Mənim qollarımı apar özünlə.

Məndən küsüb gedən ədalı ceyran,
Səni öpüşlərdə qərq etdim hər an,
Səninçün darıxıb qollarım yaman,
Mənim qollarımı apar özünlə.

Divanə Məcnunam, eşqindir zəncir,
Nədən bu sevgidən vaz keçə bilmir?
Bir sənə kölədir, bir sənə əsir,
Mənim qollarımı apar özünlə.

Qanadı olsaydı bir göyərçintək,
Qapına qonardı sənin, ey mələk,
Dözməyib hicrinə dara gedəcək,
Mənim qollarımı apar özünlə.

MƏN SƏNİ UNUDA BİLMİRƏM, GÜLÜM

Tələmi qarşıma çıxartdı səni?
Yaşın bu çağında ağılatdı məni.
Gecikmiş bir eşqin acıdır qəmi,
Mən səni unuda bilmirəm, gülüm.

Qəfildən ömrümdə doğan günəşsən,
Qəlbimi yandıran, yaxan atəşsən?
Sən könül xanəmdə ötən bir quşsan,
Mən səni unuda bilmirəm, gülüm.

Gör bir haralarda üz-üzə gəldik,
Elə bil gecədən gündüzə gəldik,
Bəlkə bizim üçün idi bu şənlik,
Mən səni unuda bilmirəm, gülüm.

Nə sənə səadət vermişdi dünya,
Nə mənə tale, bəxt vermişdi dünya,
Bizi bizdən başqa kim anlar, duyar,
Mən səni unuda bilmirəm, gülüm.

Baxışlar danışdı səssiz, səmirsiz,
Ağıllı bir eşqin sarvanıyq biz,
Ötdü qəlbimizdə vüsal nəğməmiz,
Mən səni unuda bilmirəm, gülüm.

Yad, ayrı kəslərdik, həm mən, həm də sən,
Nədən doğmalaşdıq, bilmirəm, nədən?
Bizim eşqimizə şahid göy, çəmən,
Mən səni unuda bilmirəm, gülüm.

Mən səni düşündüm hey zaman-zaman,
Gözlərim səninçün darıxdı yaman,
İstəyim məhbusdu, ürəyim zindan,
Mən səni unuda bilmirəm, gülüm.

Çox söhbət elədik gözü, könlü şad,
Sanki bizim üçün nağıldı həyat,
Bir şirin yuxudur o günlər, heyhat,
Mən səni unuda bilmirəm, gülüm.

Nə sən vədə verdin, nə mən hədd aşdım,
Payız axşamları tənha dolaşdım,
Sönmüş bir vulkandım, birdən alışdım,
Mən səni unuda bilmirəm, gülüm.

Ayrıldıq, sənin də gözlərin doldu,
Hər kəs öz yolunun yolçusu oldu,
Getdin, ürəyimi həsrətin aldı,
Mən səni unuda bilmirəm, gülüm.

Gəraylılar

SƏN MƏNİM EŞQİMƏ LAYİQ DEYİLSƏN

Məni bu yollarda tək qoyan gözəl,
Sən mənim eşqimə layiq deyilsən.
Peşiman olaraq ağlayan gözəl,
Sən mənim eşqimə layiq deyilsən.

Nə deyim, gözəlsən mələklər kimi,
Mən səni oxşadım çiçəklər kimi,
Səmtini dəyişən küləklər kimi,
Sən mənim eşqimə layiq deyilsən.

Düşündüm ki, bu hiss bir gün ötəndir,
Kövrək xatirələr ölüb gedəndir.
Unutmaz ürəyim səni nədəndir,
Sən mənim eşqimə layiq deyilsən.

Səni əfv eləyim, dedin bu axşam,
Dedim: – həsrətinlə qəmlərə tuşam.
Dedim: – günahını bağışlamışam,
Sən mənim eşqimə layiq deyilsən.

Getdin üzdü, məni dərdin möhnətin,
Gəlişin Xanlara daha da çətin,
Gözü kor olubdur bu məhəbbətin,
Sən mənim eşqimə layiq deyilsən.

GƏL SEVGİLİM, SƏNSİZƏM, GƏL

Bir qanadı qırılmışam,
Daşlar üstə düşən quşam,
Sənin üçün darıxmışam,
Gəl, sevgilim, sənsizəm, gəl.

Ceyran çölün aşiqidir,
Sona gölün aşiqidir,
Bülbül gülün aşiqidir,
Gəl, sevgilim, sənsizəm, gəl.

Sən eşqimin sabahısan,
Sən ömrümün pənahısan,
Sən könlümün yüz ahısan,
Gəl, sevgilim, sənsizəm, gəl.

Yətər, bu həsrətin yətər,
Sinəmdə dərd dağı bitər,
Gəlişində qəmim gedər,
Gəl, sevgilim, sənsizəm, gəl.

SEVGİLİM

Əllərinə toxunuram,
Bu nə səadət, sevgilim.
Baxışını oxuyuram,
Gözümdə heyrət, sevgilim.

Bir qorxu var içimizdə,
Göylərdəyik ikimiz də,
Bir nağılıq bəlkə biz də.
Bəlkə iki büt, sevgilim.

Sənin baxışın nigaran,
Mənim baxışım mehriban,
Səni də yaxıbdı hicran,
Məni də həsrət, sevgilim.

Mat qalmışıq nəyə belə,
Bənzəyirik susan gülə,
Vüsalın aldatmış elə,
Susmuş səadət, sevgilim.

SƏNİN ÜÇÜN

Taleyim daş olsa belə,
Gözüm yaşla dolsa belə,
Qəlbimi qəm alsa belə,
Güləcəyəm sənin üçün.

Sən tər çiçək, sən qönçə gül,
Sənə nəğmə deyir könül,
Bu ömür-gün mənim deyil,
Böləcəyəm sənin üçün.

Bu eşqimin adı sənsən,
Külə döndüm həsrətimdən,
Bir də gəlsəm dünyaya mən,
Gələcəyəm sənin üçün.

Haqq aşiqi cəfa çəkər,
Səhra gəzər divanələr,
Yar yolunda ölmək hünər,
Öləcəyəm sənin üçün.

DƏLİ KÖNLÜM, İNSAF EYLƏ

Hara getdim səni gördüm,
Dəli könlüm, insaf elə.
Saçımdakı dəni gördüm,
Dəli könlüm, insaf elə.

Sevgi bilməz idin nədən,
Birdən belə alışdın sən?
Mən qarlı dağ, sən yasəmən,
Dəli könlüm, insaf elə.

Öyrətdin özünə onu,
Bu sevginin var mı sonu?
O gəncliyin imtahanı,
Dəli könlüm, insaf elə.

Unut bu eşqini, unut,
Sənə gərək midir öyüd?
Öz səhvini anlar igid,
Dəli könlüm, insaf elə.

Odlar içrə səhra mənəm,
Verənsən hey əzab mənə,
Mən ağıllı, sən divanə,
Dəli könlüm, insaf elə.

ƏZİZİM

Baxışına uduzubdur,
Mənim ürəyim, əzizim.
Fələk mənə kömək olmaz,
Tanrı köməyim, əzizim.

Dilim niyə susmuş belə,
Bəxtim məndən küsmüş belə,
Taleyimi yazmış belə,
Mənim diləyim, əzizim.

Vurulmuşam gülüşünə,
Qəm gəlibdir görüşümə.
Gözlərimlə atəşinə,
Yağış çiləyim, əzizim.

Təzə açılmış qönçəsən,
İncələrdən sən incəsən.
Gözəllər içrə bircəsən,
Hurim, mələyim, əzizim.

Hicranına dözmək çətin,
Sonu yoxmu bu həsrətin?
Sən ədalı məhəbbətim,
Sənsiz neyləyim, əzizim,
Sənsən taleyim, əzizim.

ÜRƏYİMİ

Kəsdə yenə baxışların,
Mənim bu qış ürəyimi.
Çox çalışdım, bacarmadım,
Eyləyim daş, ürəyimi.

Dedim dağa dönsün belə,
Əyilməsin əsən yelə.
Necə sona vurğun gölə,
Elə sev quş ürəyimi.

Bəlkə soyuq qara qoyum,
Bəlkə də odlara qoyum.
Bilmədim heç hara qoyum,
Qəmlərə tuş ürəyimi?

Bəxtim yoxdur bu dünyada,
Sevgisini verdim bada,
Yaxşıya da, yamana da,
Etdim şabaş ürəyimi.

MÜNDƏRİCAT

QƏMİN ŞƏKLİNİ ÇƏKDİM, VARDI OXŞARI MƏNƏ.... 3

İslam QƏRİBLİ , filologiya üzrə fəlsəfə doktoru

QƏZƏLLƏR

Aqillər məclisində layıqdi ustad oxusun,...	9
Aqilin hikmətini düşünmə cahil onlar,...	10
Göz yaşın məhbub idi, gözlərin də zindanı,...	11
Qəmin şəklini çəkdim, vardı oxşarı mənə,...	12
Eşq azadək istər, ürək dustaq dar sinədə,...	13
Dağçıpan hey sinəmi çapar ki, açsın bir mədən,...	14
Gülüm, meydan oxuyur gözlərinin tağı mənə,...	15
Dedim: - ey məhəbbətim, etmişən kamil könlümü,...	16
Bülbüləm, eşqinlə mən ağlaram zindan içrə,...	17
Şair, söz incisini mis pula sat, alan olmaz,...	18
Gözəlüm, sevdim səni, sənsiz bu canı neylərəm,...	19
Kim qıyıbdır ki, sənə, gözəlüm, ağlarsan belə,...	20
Mən sənə əsirəm, gülüm, zəncirdə-zəncirdə,...	21
Bir səadət ağlayar binasında zər ola,...	22
Səni əfv etsəm əgər, etməyəsen əfv məni,...	23
İynənin dəliyindən yarı üçün keçən kəs,...	24
Gecə tutur pərdəmi eybim ilə yar olur,...	25
Gözünün insafı yox, yolumu hey dar çəkir,...	26
Gözəlüm, ayrı düşdük, mənsizliyin olurmu heç,...	27
Bir eşq kimə gərəkdir bir aslanı qul etməsə,...	28
İstəmirəm bu ömrü, tanıram, məni başdan yarat,...	29
Sevgilim, sevgimizin sonuna qoyma nöqtəni,...	30
Bir sənə gözündə zülmət gözəldir,...	31

Gəlmişəm hüzuruna qurtarım intizarından,...	32
Dedim ağrıdır səni, gözlərimi sıxmadım ki,...	33
Hissim idrak eləməz niyə heyran napakıma,...	34
Fələk söndürə bilməz sinəmin atəşgahını,...	35
Payızın dumanından dəmir belə nəm çəkər,...	36
Üzün qiyamət eylər hey tellər arasında,...	37
Sənənin dünyanı mənim üçün bir əfsanə, nağılım,...	38
Ey könül, nə etdin ki, yarım seyrana gəlmiş,...	39
Dilimdə əzbər olan ən şirin kəlməmsən, ana,...	40
Nədən uçmaz saçların, gülüm, səadətindən,...	41
Nədəndir ürəyimdən bu qəm bir yana getməz,...	42
Gözlərim sərvətini xərclər sənənin yolunda,...	43
Saçının zülmətində vardır, gülüm, bir cazibə,...	44
Ürəyim yorulmuş qəm daşımaqdan,...	45
Cövhərində nə varsa bilinəcək zatında,...	46
Leyli Qeyse bir rəqib Məcnun eylədi eşqi,...	47
Nə rəvadır, ey aqıl, tanıya şeytan oxuyur,...	48
Gözlərim tövbə etməz gözlərinə baxmaqdan,...	49
Üzüm qəmin üzü, kədərini üzü,...	50
Tanrımız səni mənə, məni sənə yazmadı,...	51
Bir yaralı quş kimi ürəyimin yox qərarı,...	52
Səni sevərəm deyən o nazlı nigar deyilmi?...	53
Cabbarın nəğməsi var mənim muğamatımda,...	54
Bülbülü öz canını gülə etmiş fəda gördüm,...	55
Mənəm Məcnundan bəzər ağıldan kəm, divanəyəm,...	56
Ey könül, öz nəğməni səni eşqə salana de,...	57
Bütperəstəm, bütperəst, kərəm eylə Allah mənə,...	58
Dua etdim, canına özümü qurban dedim,...	59
Eşqin qəmindən sərməst olan görməz bu dünyanı,...	60
Gözəlüm, eşqinlə mən rüsvayi-cahan olmuşam,...	61
Bilmədin öz qədrini, məni dərdə salan gözəl,...	62

Heyif sənə, ey gözəl, milyon kərə heyif sənə,...	63
Eşqdən başqa cismimdə bir ayrı can yox, ey sənəm,...	64
Sən səxavətsən, səxavət, gözəlüm, məndən mənə,...	65
Zəncirdəyəm, zəncirdə, qoy könlüm fəryad eyləsin,...	66
Dərddən qaçarsan əgər, özünü məhbəsdə tut,...	67
Dodağından can alan vüsalını istəyirəm...	68
O gözəl aləmdə təkdir, nazı yüz, heyranı yüz,...	69
Eşqimin isbatına yox ehtiyac, ay gözəlüm,...	70
Bisutunda dırnaqları Fərhada tişə idi,...	71
Gözəlüm, qönçə gülüm, halı pərişan gedirəm,...	72
Tanrının "Ol" əmrindən yaranmışdır dünya guya,...	73
Gözünün qarasında batmaq səadətim mənim,...	74
Gülüm, möhnəti yoxsa, bir eşqin qiyməti olmaz,...	75
Sevirəm mən səni, ey nazlı nigar, gəl, gəl, gəl,...	76
Səni qışqandım aya, bu aya xəcalət verər,...	77
Bağışla, ay gözəlüm, qışqanmışam sənə səni,...	78
Cism içrə can pakdırsa xəzinə bil o qəfəsi,...	79
Ey saqi, mey ver mənə, meyın ləzzəti ayırdır,...	80
Eşqimə qanad verən nazlı nigarım, səninem,...	81
Gözəlüm, yerişinə canımı qurban demişəm,...	82
Günümü qara etmiş sənin o qara gözlərin,...	83
Məcnuna mehman olmağım sənin üçündür,...	84
Hicrində yandı könül, ey nazlı yar, gəl, sənsizəm, ...	85
Rəqib olmazdım dilinə, sevməsəydim dodağını,...	86
İnsana ləyaqət binadan gələr,...	87
Deyirəm şərab içim, bəlkə unudum dünyanı,...	88
Görəndə ay üzünü "Allahu əkbər" demişəm,...	89
Ey könül, yanmaq üçün sən o şama pərvanə get,...	90
Eşqin bir almaz kimi elə saldı naxışı,...	91
Ey saqi, mey ver mənə, qoy əlimdə cam ölüm,...	92
Dadmışam dodağını gör nə qiyamət etmişəm,...	93

Gözlərim məktub idi, yazmış idi könlüm sənə,...	94
Eylə tutdu könlümdə yarı-mehriban ayaq,...	95
Seyrə çıxdım dağları, eşqindən dağlar dəli,...	96
Gözəlüm, aç üzünü, eyvandan sallan mənə sarı,...	97
Ucalmasaydı göylərə biçərə Məcnunun ahı,...	98
Dostun səni sevdi üreklə, ey dost,...	99
O qara gözlərinə bəxtimin ağı yazılıb...	100
Mən şikayət eylədim, gülüm, heyrət, məndən mənə,...	101
Gözəlüm hüsnünlə elə bir ad elədin sən,...	102
Gözəlüm, məhəbbətim saçına bənzər bu gecə,...	103
Sənin ki, eşqinlə bu bədən yanır,...	104
Göy üzündən ötən bulud yükün bir aləm yükü,...	105
Mənə nə gəlsə, gülüm, məndən gələr,...	106
O qədər cövr etmişən, cismimi tük eyləmişən,...	107
Bülbülü bəlkə də məşhur eyləyən qəfəs idi,...	108
Nişan aldın, oxuna etdim sipər ürəyimi,...	109
Ürəyim sevinmədi gözlərimin səfasına,...	110
Atdığın oxlar ilə könlümü aram etmişən,...	111
Mən sənəmi aşiqəm, yoxsa sənin xəyalına,...	112
Canını almaq üçün o yara gəl minnət eylə,...	113
O qara saçlarında bayram edir yellər bu gün,...	114
Oxatan oxlarına mükafat verdi canımı,...	115
Gedirəm, ey nazlı canan, səndən peşman gedirəm,...	116
Vüsalın qəm gətirdi, bu qəmimin çarəsi yox,...	117
Eşqini ömrümə gətirdi könlüm,...	118
Yolunu gözləməkdən səbrim daraldı, gəlmədin,...	119
Yaraşar saçlarına teli pərişan desəm,...	120
İstəmirəm halımı, gülüm, pərişan edəsən...	121
Baxışların dəli ceyran baxışına bənzəyir,...	122
Nə eylədi, gözəlüm, bu dəli sevda eylədi...	123
Göz-qaşın əlbir olub aşiqi meydana çəkir,...	124

Səndən gələn bələdir qədərimin pərgarı,...	125
Ay eşqindən dəm vuran, eşqin dili lal olur,...	126
Dedim könül, bir idrak et, keçirsən nə əcəb məndən,...	127
Cahillərə kef məclisi, aqillərə meydan dünya,...	128
Uşaq ikən şirin-şirin vədlərinə inanmışam,...	129

QOŞMALAR

NƏ EDİR Kİ.....	133
MƏN SƏNİN NƏYİNİ SEVİRƏM, GÜLÜM.....	134
MƏNƏ BAĞIŞLA.....	135
NƏDƏN EŞQİN ŞİRİN OLUR GECƏLƏR.....	136
GÖZƏL.....	137
GÜLÜM.....	138
OLARAM MƏN.....	139
MƏNİM QOLLARIMI APAR ÖZÜNLƏ.....	140
MƏN SƏNİ UNUDA BİLMİRƏM, GÜLÜM.....	141

GƏRAYLILAR

SƏN MƏNİM EŞQİMƏ LAYİQ DEYİLSƏN.....	145
GƏL SEVGİLİM, SƏNSİZƏM, GƏL.....	146
SEVGİLİM.....	147
SƏNİN ÜÇÜN.....	148
DƏLİ KÖNLÜM, İNSAF EYLƏ.....	149
ƏZİZİM.....	150
ÜRƏYİMİ.....	151

Xanlar Həmid
(Xanlar Hacı Ağamirzə oğlu Həmidov)

Bir sevgidən doğulan

(Qəzəllər, qoşmalar, gəraylılar)

Texniki redaktoru
Ellada Səfərləliyeva

Korrektoru
Saminə Hidayətqızı

Operatoru
Arzu Zeynalova

*Çapa imzalanmış 23.10.2011,
formatı 60x84 1/16, fiziki ç.v 10
ofset kağızı, OIVogue qarnituru,
sifariş K19. Sayı 500*

Kitab
«APASTROF» Nəşriyyat evi
(E-mail: akif0706@mail.ru/050(055)-313-07-06)
*nəşriyyatında nəşrə hazırlanmış
və
ofset üsulu ilə çap olunmuşdur.*